

Библијске лекције

Поуке из посланица апостола Петра (I)

Св. 100. Бр. 2
Април – Јун 2024.

Садржај:

1. Апостол Исуса Христа	5
2. „Дошљаци“	10
3. Послушна Божја деца	15
4. Божја Реч	20
5. Живо камење	26
6. Сведочанство свету	31
7. Апел мужевима и женама	36
8. Држање хришћанина	41
9. Крштење које је свима потребно	47
10. Живети новим животом	52
11. Непрестана љубав	57
12. Апел црквеним вођама	62
13. Будите трезни и пазите	67

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ

представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формулисана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и тачнијег читања. Веома је препоручљиво даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела.

Издавач: Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA

За Србију: Унија Реформног Покрета Адвентиста седмог дана Моравска 8 - Неимар 11000 Београд

Тел/Факс: (011) 2430-947

е-маил: unita2@EUnet.rs

Internet: <http://www.reformnipokretasd.com>

Библијски превод: Библија: Даничић-Караџић

Превод са енглеског: Стеван Тодоровић

Одговорни уредник: Татјана Лукић

Штампа: Eurodream, Нова Пазова

Предговор

Ко од нас није прошао кроз ситуације сличне онима кроз које је пролазио Петар, ученик увек отворен и спреман да изнесе своје мишљење? Са његовом људском природом се сви ми сигурно можемо поистоветити, бар у нечему. Његова ревност, одушевљење и спремност да врши вољу свог Учитеља су инспиративне. Свакако, можемо да саосећамо са његовим повременим, срамотним грешкама, али можемо бити и охрабрени начином на који се уздигао након пада. Процес сазревања кроз који је Петар прошао под Божјим вођством довео га је до узвишеног апостолског позива, уз две посланице које су заслужиле да се нађу у канону Светог писма.

Из тих разлога, у току идућа три месеца, ученици у Суботној школи широм света своју пажњу усмериће на *Поуке из Петрових посланица (I)*. Богати драгуљи истине из пера овог надахнутог Божјег човека треба да учврсте нашу заједницу са Господом у временима тешкоћа.

Једна од кључних тачака Петрових посланица јесте идеја да припадници Божјег народа треба да живе животом који ће изградити Христово тело и учинити га блиставим сведоком у свету замраченом грехом.

„Мора доћи до буђења и реформације под деловањем Светога Духа. Буђење и реформација су две различите ствари. Буђење означава обнављање духовног живота, оживљавање сила ума и срца, васкрсење од духовне смрти. Реформација значи реорганизацију, промену идеја и теорија, навика и обичаја. Реформација неће донети добре плодове праведности ако није повезана с оживљавањем Духа. Буђење и реформација треба да изврше своје дело, и у том процесу треба да се стопе.“ – *Одабране поруке 1, 123.*

Занимљиво сведочанство упућује снажан апел свима нама и подстиче нас да пабирчимо за духовни раст док проучавамо прву Петрову посланицу: „Брате мој, ти би, уколико то заиста желиш, могао да постанеш јак и постојан у Богу. Своје Богом поверене таленте и способности ти би могао да посветиш Његовој служби. Али ако се у потпуности не предаш Христу, твоја способност претвориће се у опасност за тебе самог и за друге, наводећи их да застрале с пута истине и да се удаље од Христа.

„За чланове наше Заједнице у треба заиста много да се учини. Они треба да знатно више ревнују за Христа, да буду понизнији, стрпљивији, љубазнији, спремнији да уче – сличнији Христу у сваком погледу. Својим животом и карактером они свету треба да покажу посвећујућу силу Божје милости. Бог неће дозволити да ти својим примером и речима будеш препрека овом значајном делу. Хоћеш ли да сарађујеш са Исусом? Хоћеш ли да будеш веран свом Спаситељу који те је откупио? Хоћеш ли да окренеш леђа свему што је од споредног значаја? Мораш се крстити у већој вери и већој братској љубави. Треба да знатно више цениш оно што је вечно и непролазно.“ – *5. Сведочанство, 539.*

Нека нам Бог свима помогне да примимо ово к срцу док будемо проучавали!

Одсек Генералне Конференције за Суботну школу

Субота, 6. април 2024.

Дар прве суботе за цркву у Наранг Мандију, Пакистан

Вест Реформног покрета Адвентиста седмог дана стигла је у Пакистан у другом делу двадесетог века. Укупан број становника Пакистана је 241,5 милиона, а најзаступљенија религија је Ислам (96,47%), потом следе Хиндуизам (2,14%), хришћанство (1,27%) и друге религије (0,11%). Нашу земљу окружују Авганистан, Кина, Индија, Арабијско море и Иран. Удео пољопривреде у бруто домаћем производу износи око 20,9%.

Економија Пакистана сврстава га у земљу у развоју са ниским примањима. Пакистан се лоше котира по свим параметрима развитка које су успоставили Програм Уједињених нација за развој и Светска банка.

Град Наранг Манди налази се у области Муридке у држави Панџаб. Ову област насељава преко 500 хиљада људи. У протеклим деценијама организовали смо састанке, семинаре и друге активности за развој цркве међу нашом браћом у Пакистану. Чак и усред невоља са којима се суочавамо, успевамо да одржимо своју веру у Христа. Наше активности сада су се прошириле по целој земљи. Радимо на развоју различитих аспеката Господњег дела, као што су мисионски подухвати, здравствено васпитање, развој вођства, оснивање васпитних центара и реновирање старих цркава у Пакистану.

„Господ се обраћа своме народу у ово време, говорећи: Уђите у градове и објављујте истину у једноставности и вери. Свети Дух ће кроз ваше напоре деловати на срца. У своју вест немојте уносити никакве чудне доктрине; изнесите једноставне речи Христовог јеванђеља, које могу разумети и млади и стари. И неуди, исто као и учени, треба да схвате истине треће анђеоске вести, и њих треба учити у једноставности. Ако желите да будете прихваћени у свом приступу људима, понизите своја срца пред Богом и научите се Његовим путевима.“ – *Medical Ministry*, 299.

Све своје дарове треба да приложимо радосно; спремно ћемо извршавати Божје захтеве и разумећемо да Божје дело полаже право на део средстава поверених у наше руке. Браћа и сестре из мисије Пакистана вам се захваљују, наша драга браћо, сестре и млади, на вашим великодушним даровима за овај проблематични део света... „јер Бог љуби оног који драговољно даје“ (2. Коринћанима 9:7).

Ваша браћа и сестре из цркве у Пакистану

Апостол Исуса Христа

„Рече пак Господ: Симоне! Симоне! Ево вас иште сотона да би вас чинио као пшеницу. А ја се молих за тебе да твоја вера не престане; и ти кад год обротивши се утврди браћу своју.“ – Лука 22:31,32.

„Пошто је био наведен да се одрекне себе и да се потпуно ослони на божанску моћ, Петар је прихватио позив да ради као један од потпастира... Тек кад је спознао своје слабости могао је да схвати колико је верницима потребно поуздање у Христа.“ – *Дела апостола*, 386, 387.

Предлажемо да прочитате: *Жеља векова*, 221-228.

Недеља

31. март

1. ОДГОВОР НА ХРИСТОВ ПОЗИВ

а. Опиши први сусрет Симона Петра са Исусом. Јован 1:40-42.

„Андрија је хтео да и другима пренесе радост која је испуњавала његово срце. Потраживши свог брата Симона, он ускликну: 'Ми нађосмо Месију.' Симон није чекао да га по други пут зову. Он је такође чуо проповедање Јована Крститеља, те је пожурио Спаситељу. Поглед Христов почину на њему, прочитавши његов карактер и историју његовог живота. Његову наглу природу, његово срце пуно љубави и осећања, његово славољубље и самопоуздање, историју његовог пада, његово покајање, његов рад и његову мученичку смрт – све је то Спаситељ прочитао.“ – *Жеља векова*, 119, 120.

б. Под којим околностима је Исус званично позвао Петра и његовог брата да постану Његови ученици? Матеј 4:18-20.

„Брзо и безусловно покораванье ових људи, без икаквог изгледа на награду, чини нам се чудно, али су Христове речи биле позив у коме се крила неодољива сила. Христос је хтео да ове скромне рибаре, повезујући их са собом, учини оруђем које ће ослобађати душе из службе сотонине и доводити их у службу Божју.“ – *Слуге јеванђеља*, 15.

2. ИСКРЕН И РЕВАН УЧЕНИК

а. Како је Петар видео себе на почетку свог учеништва? Лука 5:8.

„У Христово време верске вође народа сматрале су да имају велико духовно благо. Молитва фарисеја: 'Боже! Хвалим те што ја нисам као остали људи' (Лука 18:11), изражавала је осећања тог друштвеног слоја, а у великој мери и осећања целог народа. Али, у мноштву окупљеном око Исуса, било је појединаца који су осећали своје духовно сиромаштво. Када се у чудесном улову рибе открила Христова божанска сила, Петар је пао крај Спаситељевих ногу узвикнувши: 'Изиђи од мене, Господе! Ја сам човек грешан' (Лука 5:8); тако је и у мноштву сабраном на брду било душа које су, суочене с Његовом непорочношћу, осећале да су 'несрећне, и невољне, и сиромашне, и следе, и голе' (Откривење 3:17).“ – *Мисли с Горе благослова, 21, 22.*

в. Шта је Петар веровао у вези са тим ко је Христос? Матеј 16:13-16.

„Петар је од самога почетка веровао да је Исус Месија. Многи други, који су били обраћени Јовановим проповедањем и који су примили Христа почели су да сумњају у Јованову мисију када је био бачен у тамницу и погубљен, а сада су сумњали да је Исус Месија... Многи ученици који су жудно очекивали да Исус заузме место на Давидовом престолу напустише Га када су приметили да Он нема ту намеру. Али су Петар и његови другови остали непоколебљиво одани. Колебљивост оних који су јуче славили а данас осуђивали није уништила њихову веру истинских следбеника Спаситељевих. Петар је рекао: 'Ти си Христос, Син Бога живога.' Он није чекао да се његов Господ крунише царским достојанством, већ Га је примио у Његовој смерности...

„Одговарајући Исус Петру рече: 'Благо теби, Симоне сине Јонин! Јер тело и крв нису то теби јавили, него Отац мој који је на небесима.'

„Истина коју је Петар изрекао представља основу вере. То је оно за шта је сам Христос казао да је вечни живот. То се Петру није открило његовом сопственом мудрошћу или побожношћу. Али поседовање овог знања није представљало темељ за самоуздизање. Човек никад не може сопственим снагама доћи до спознаје божанског... Једино дух посинаштва може нам открити дубину Божјих обећања... Чињеница да је Петар схватио сву славу Христову била је доказ да је он 'научен од Бога.'“ – *Жеља векова, 399-401.*

3. ЖЕЉАН ОДГОВОРА

а. Који библијски примери сведоче о Петровом знатижељном уму и откривају нам како и ми можемо да растемо развијајући исти став? Матеј 15:15; 18:21; 19:27; Марко 13:3,4.

„Не постоје студије које могу тако да оплемене сваку мисао, свако осећање и сваку тежњу као проучавање светих списа... Из њих можемо научити како да усавршимо свој овоземаљски живот и како да осигурамо вечни живот. Нема књиге која тако може да задовољи ум жељан знања и чежње душе. Стичући знање из Речи Божје и живећи у складу с тим, људи могу да се уздигну из најдубљих дубина незнања и унижености и постану синови Божји...

„Као васпитно-образовна сила, Библија је без премца. Ништа не може дати такву снагу свим способностима као стремљење студената да схвате чудесне и узвишене истине откривења. Ум се постепено прилагођава предметима дозвољеним да се на њима највише задржава. Ако се бави само уобичајеним питањима, искључујући важне и узвишене теме, он ће остати патуљаст и ослабити. Ако се од њега никад не тражи да се бави тешким проблемима или да се напреже да би схватио неке значајне истине, ум ће после извесног времена изгубити скоро сваку моћ да се развија...

„У Речи Божјој ум налази предмете за најдубље размишљање и најузвишенија стремљења.“ – 5. Сведочанство, 24, 25.

„Најзнатижељнији могу безбедно учити у школи Христовој оно што ће им донети и овоземаљско и вечно добро.“ – *An Appeal to Mothers*, 32.

б. Иако је радозналост у духовним питањима пожељна (Јован 5:39), када треба поставити границу здравој људској знатижељи? 5. Мојсијева 29:29.

„(Сотона) се непрекидно труди да подстакне дух недопустиве радозналости, неспокојства, љубопитљивости и тежње за продирањем у тајне Божје мудрости и силе. У својим напорима да сазнају и оно што им је Бог ускратио, хиљаде људи не уочавају оне истине које су битне за њихово спасење.“ – *Патријарси и пророци*, 30.

„Не смемо покушавати да дрско подигнемо завесу иза које Он скрива своје величанство... Доказ Његове милости јесте да Он скрива своју силу, да је окружен страшним облацима мистичности и тајновитости; јер, подићи ту завесу која скрива божанско присуство донело би смрт.“ – *The Review and Herald*, April 7, 1885.

4. МАЛО ВЕРЕ, МНОГО САМОПОУЗДАЊА

а. Шта треба да научимо из Петровог првог забележеног искуства ходања вером? Матеј 14:28-31.

„(Петар) је требало да гледа само горе, у Исуса, али он је гледао узбуркане таласе и његова вера се поколебала.“ – 2. Свед., 300.

„Уколико гледање на разапетог Христа не постави себи као циљ свог живота и вером не прими заслуге на које само по милости полаже право, грешник неће моћи да се спасе исто као што Петар није могао да хода по води уколико није своје очи непрекидно држао управљене на Исуса. Главни сотонин циљ данас јесте да одврати наш поглед од Исуса, да људе усмери да гледају на човека... Годинама је црква гледала на човека и од човека много очекивала, а није гледала на Исуса у коме је сконцентрисана наша нада вечног живота.“ – Сведочанства за проповеднике, 71, 72.

б. Што је више времена проводио са Исусом, како је Петар дошао до тога да прецени себе и своју способност да се одупре великом искушењу? Матеј 26:33-35,69-75.

„Ништа није тако увредљиво за Бога, а тако опасно за људску душу као охолост и уображеност. Од свих греха то је најбезнаднији и готово неизлечив грех.“ – Христове очигледне поуке, 125.

„Петрова повест приказује Христову методу васпитања боље од повести било којег другог ученика. Одважан, борбен, самопоуздан, хитар у запажању и нагао у одлукама, брз у освећивању а ипак великодушан у опраштању, Петар је често грешио и често добијао укорје. Стрпљиво, с непристрасном љубављу, Спаситељ се трудио око свог плаховитог ученика, настојећи да обузда његово самопоуздање и да га научи понизности, послушности и поверењу.

„Међутим, лекција је била само делимично научена. Самоувереност није била искорењена...

„Петрово искуство је било поука за све њих. Онај који се узда у себе доживљава пораз у кушању. Христос није могао да спречи сигурне последице зла које још није одбачено. Али, као што су се Његове руке испружиле да избаве кад су таласи претили да потопе Петра, тако се и Његова љубав покренула да га спасе кад су дубоке воде преплавиле његову душу.“ – Васпитање, 78, 79.

с. Зашто дугогодишње чланство у цркви не гарантује већу снагу у вери? Римљанима 11:20-22; 1. Кор. 10:12; 8:2.

5. ОБРАЋЕНИ АПОСТОЛ

а. Зашто нас Бог не зауставља увек у тежњи да извршимо своје намере, иако зна да то може да заврши грехом и срамотом? Исаија 48:17; Лука 22:31,32.

„Христос је Петру, пре његовог одрицања и кајања рекао: ’Ти кад год обративши се утврди браћу своју’ (Лука 22:32). Те речи означавају обим и делотворност рада који је апостол касније извршио за оне који су приступили вери. Лична искуства: учињен грех, патње претрпљене због тога и горко кајање припремили су Петра за то дело. Тек кад је спознао своје слабости могао је да схвати колико је верницима потребно поуздање у Христа...

„Сад, кад је био обраћен и примљен... Његова је дужност била да према овцама и јагањцима повереним његовој бризи поступа исто онако нежно и саосећајно како је Христос поступао с њим.“ – *Дела апостола, 387, 388.*

б. У својим познијим годинама, које охрабрење је обраћени Петар у својим посланицама упућивао верницима у искушењу? 1. Петрова 3:14; 4:12-14.

„Те посланице остављају утисак да их је писао човек који је обиловао не само страдањем Христа ради, него исто тако и утехом у Њему; онај чије је читаво биће било преобразено милошћу, и чија је нада у вечни живот била постојана и непоколебљива.“ – *Дела апостола, 388.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Када чујем Исусов глас и позив у различитим животним околностима, како могу бити сигуран да ћу одговорити онако брзо и ревносно као што је то учинио Петар?
2. Како се број година мог исповедања хришћанства продужава, шта никада не смем заборавити?
3. У данашње време непрекидних ометања, на шта треба да усмерим своју природну радозналост ако озбиљно размишљам да будем спасен за вечност?
4. У којим сферама живота могу запасти у опасност самопоуздања и самозадовољства?
5. Када погрешим, како могу извући позитивне поуке из тог искуства?

„Дошљаци“

„Коме радујте се, премда сте сад мало (где је потребно) жалосни у различним напастима.“ – 1. Петрова 1:6.

„На овој земљи ми смо само путници, дошљаци и странци у пролазу. Не трошимо своја средства на задовољавање прохтева које по Божјем захтеву треба да сузбијамо. Радије настојмо да онима с којима се дружимо пружимо добар пример. Приказујмо долично нашу веру... Утицајем свог доследног примера покажите душама светост Божјих захтева.“ – 6. Сведочанство, 419.

Предлажемо да прочитате: *Велика борба, 15-33.*

Недеља

7. април

1. ПОСЛАНИЦА УПУЋЕНА ПОСЕБНОЈ ПУБЛИЦИ

а. Како се Петар обратио хришћанима расељеним у Малој Азији којима је његова прва посланица првобитно била упућена? 1. Петрова 1:1.

в. Иако су Христови следбеници странци на овој земљи, како Бог гледа на њих? 1. Петрова 1:2; 2:9; Ефесцима 2:19.

„Тако је и народ Божји – прави Израил – иако расејан по народима, на овој земљи само дошљак, чији је прави завичај небо.“ – *Патријарси и пророци, 466.*

„Услов за примање у Господњу породицу је излазак из света, одвајање од свих његових загађујућих утицаја. Припадници Божјег народа не треба да имају никакве везе са идолопоклонством у било ком облику. Они треба да достигну виши идеал. Ми треба да се разликујемо од света; тада ће Бог рећи: 'Ја ћу вас примити као чланове моје царске породице, као децу небеског Цара.' Као они који верују у истину, ми треба у делима да се разликујемо од греха и грешника. Ми смо грађани неба.

„Треба јасније да разумемо вредност обећања које нам је Бог дао и да дубље ценимо част коју нам је указао.“ – *Fundamentals of Christian Education, 481*

2. ИЗАБРАНИ ОД БОГА

а. Када нас Петар назива Божјим „изабраницима“, значи ли то да, једном изабрани, не можемо бити изгубљени? Објасни упоређујући Јован 15:16 и Лука 3:8,9; Лука 6:13-16 и Јован 6:70,71; Исаија 41:8,9 и Римљанима 11:20-23.

„Кад је наш Господ прихватио Јуду, његов случај тада још није био безнадежан. Он је поседовао и неке добре особине. Сарађујући с Христом у Његовом делу, слушајући Његова излагања, Јуда је имао повољне прилике да увиди своје недостатке... Христос га је чак ставио у положај где је своју склоност лакомству могао, по сопственом избору, или да и даље развија или да је увиди и савлада. Он је чувао оно мало средстава прикупљених за сиромаше и најнеопходније издатке...

„Та мала сума новца била је за Јуду извор сталних искушења... Прекор који му је Спаситељ упутио због његовог лакомства нагризао је Јудино срце све док није пристао да изда свог Господа за неколико сребреника. И данас међу штоваоцима суботе има таквих који у свом срцу нису нимало вернији и бољи од Јуде.“ – 4. Сведочанство, 39, 40.

б. На ком се главном начелу утемељује одабир „по провиђењу Бога Оца“? 2. Петрова 3:9; 1. Тимотију 2:4; Ефесцима 1:4,5.

„Своју љубав и наклоност Отац поклања својим изабранима који живе у овоме свету. То су они које је Христос искупио крвљу својом; и пошто су се одазвали позиву Христовом и захваљујући Његовој узвишеној благодати, они су изабрани да као Његова послушна деца буду спасени... Свако ко се понизи као дете и ко Реч Божју прихвати и покорава јој се са детињом једноставношћу, биће међу изабраницима Божјим.“ – *The Signs of the Times, January 2, 1893.*

с. Шта треба да чинимо како бисмо осигурали свој избор и избегли понављање Јудине тужне судбине? 2. Петрова 1:10; 3:17; 1. Јованова 3:2,3.

„Ако одговоримо условима које је Господ поставио, осигураћемо свој избор и наследити спасење. Савршено покоравање Божјим заповестима представља очевидан доказ да љубимо Бога и да нисмо окорели у греху.“ – *Коментари библијских текстова, 650.*

3. РЕЧИ ОХРАБРЕЊА

а. Кома припада сва слава што нас је изабрао и предодредио за спасење – и зашто? 1. Петрова 1:3; Псалам 72:18,19.

„На самом почетку своје прве посланице остарели слуга Божји је одао хвалу и славу свом Господару. ’Благословен Бог и Отац Господа нашег Исуса Христа.’“ – *Дела апостола, 388.*

в. Којим речима Петар тежи да утеши браћу која се суочавају са жестоком прогонством? 1. Петрова 1:3 (последњи део),4; Види и Јеврејима 11:26.

„У тој блаженој нади сигурног наслеђа на обновљеној земљи, први хришћани су се радовали чак и за време тешких искушења и патњи. Петар даље пише: ’Кома радујте се, премда сте сад мало (где је потребно) жалосни у различним напастима.’“ – *Дела апостола, 389.*

с. Зашто Бог допушта да искушења, патње и невоље снађу Његове изабране? 1. Петрова 1:6,7; Матеј 5:11,12.

„Пробе, недаће и препреке представљају Његов метод дисциплиновања и одређене услове успеха. Онај који чита побуде људског срца познаје њихов карактер боље него они сами. Он види да поједини од њих имају снаге и способности које, ако се правилно усмере, могу корисно послужити у вршењу Његовог дела. У свом провиђењу Он овакве појединце доводи у различите положаје и околности да би у свом карактеру открили и оне недостатке за које раније нису ни знали. На тај начин им пружа прилике и могућности да те недостатке отклоне и да се оспособе за службу Њему. У ватри патњи и невоља, које често долазе с Његовим допуштањем, Он настоји само да их очисти и оплемени.

„Сама чињеница да смо позвани да подносимо искушења и невоље показује да Господ Исус види у нама нешто драгоцену, нешто што жели да развије и усаврши... Господ дозвољава да Његови изабраници прођу кроз пећ патњи и невоља да би се открило каква су им својства и да ли се могу прилагодити Његовом делу.“ – *Здравље и срећа, 420, 421.*

4. ИЗЈАВЕ О ВЕРИ

а. Који је једини начин на који нас Бог може довести „у спасење“? 1. Петрова 1:5; Лука 8:48.

„Вера у Христа која спасава душу није онаква каквом је многи приказују. ’Веруј, веруј’, говоре они; ’само веруј у Христа и бићеш спасен. То је све што треба да урадиш.’ Иако се права вера за спасење у потпуности ослања на Христа, она ће људе довести у савршену усклађеност са Божјим законом. Вера се испољава у делима.“ – *The Review and Herald, October 5, 1886.*

„Да бисмо кроз веру били сачувани Божјом силом, наш ум мора се непрекидно уздизати у тихој молитви и тражити помоћ, просветљење, снагу и знање. Али размишљање и молитва не могу заменити усрдно, верно искоришћавање нашег времена. У усавршавању хришћанског карактера рад и вера једнако су потребни.“ – *God’s Amazing Grace, 317.*

б. Зашто су вери потребна искушења? 1. Петрова 1:7; Јов 23:10; Јаков 1:3.

„У верском животу сваког хришћанина који ће на крају изаћи као победник биће и тренутака страшне збуњености и тешких искушења; али његово познавање Светих списа омогућује му да се подсети на охрабрујућа Божја обећања, која у таквим тренуцима теше његово срце и јачају његову веру у силу Свемогућег... Кушање вере је драгоценије од злата. Сви морају научити да је то битан део дисциплине у Христовој школи, која је неопходна да би се оплеменили и очистили од троске световности.“ – *God’s Amazing Grace, 81.*

с. Како апостол Петар описује суштину вере? 1. Петрова 1:8,9. Упореди ово са Павловом дефиницијом вере. Јеврејима 11:1.

„Никада, чак ни онда када ходамо долином, не заборављајмо да је Христос, ако ходамо уздајући се у Њега, исто онолико с нама колико је и када смо на врху планине. Глас нам је рекао: ’Зар своје терете нећеш предати Ономе који носи терет, Господу Исусу Христу? Зар не желиш да живиш на осветљеној страни крста?’“ – *Ум, карактер и личност, 611.*

5. ТАЈНА СПАСЕЊА

- а. Зашто је „спасење благодаћу“ кроз веру постало лакше разумљиво након Христовог утеловљења и смрти? 1. Петрова 1:10-12; Лука 10:24; 1. Јованова 1:1-3.**

„Чак ни пророци који су били удостојени нарочитог просветљења датог Светим Духом нису у потпуности схватили значење откривења која су им била поверена...

„Међутим... они су ипак усрдно настојали да прихвате сваки зрак светлости који је Бог преко њих желео да открије... Какве ли поуке за народ Божји у ери хришћанства ради чијег добра су ова пророчанства и дата Његовим слугама!... Упоредите њихову свету ревност са безбрижном незаинтересованошћу коју такозвани Божји 'миљеници' у каснијим вековима испољавају према овом дару неба. Каквог ли укора за оне који се у потрази за што лакшим животом на овом свету равнодушно задовољавају изјавама да се пророчанства не могу разумети!“ – *Велика борба, 311.*

- в. Зашто план искупљења представља тајну чак и за анђеле? 1. Петрова 1:12 (последњи део); 1. Коринћанима 4:9.**

„Дошавши да живи међу нама, Христос је дошао да открије Бога људима и анђелима... Наш мали свет је уџбеник васионе. Чудесан циљ Божји – милост, тајна спасоносне љубави – то је тема у коју 'анђели желе завирити' и која ће се проучавати кроз бескрајна времена вечности. И бића која буду спасена и бића која никад нису пала наћи ће у Христовом крсту своју науку и песму.“ – *Жеља векова, 7.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Шта може да ме подсети да сам на овом свету само странац, дошљак – онај који овде не треба да се осећа као код куће?
2. На који начин могу да осигурам свој избор и спасење?
3. Шта ће ме боље оспособити да храбро подносим своје невоље и искушења?
4. Шта може да ослаби или ојача моју веру?
5. Како могу осветити више времена дубљем проучавању плана спасења?

Послушна Божја деца

„Душе своје очистивши у послушању истине Духом за братољубље недволично, од чистог срца љубите добро један другог.“ – 1. Петрова 1:22.

„Када се вером ухватимо за Христа, наше дело тек почиње. Сваки човек има изопачене, грешне навике које мора савладати енергичном борбом. Од сваке душе се тражи да води битку вере.“ – *Selected Messages 2, 20.*

Предлажемо да прочитате: *Пут Христу, 56-63.*

Недеља

14. април

1. ПАЖЉИВО БИРАЈМО О ЧЕМУ РАЗМИШЉАМО

а. Према Божјој Речи, где почиње права послушност? 1. Петрова 1:13,14; Римљанима 12:2.

„Свака права реформа започиње чишћењем душе. Управо се бањом препорођења и обновљењем ума силом Светога Духа постиже промена у животу.

„Гледајући Христа ми се мењамо. Ако се ум стално бави оним што је пролазно, оно га потпуно обузима, утиче на карактер, тако да се Божја слава губи из вида и заборавља. Прилике које таквима стоје на дохват руке да се упознају са небеским стварима, пролазе неопажено. Духовни живот се гаси.“ – *Синови и кћери Божје, 103.*

б. Куда природни ток људских мисли и мотива води? 1. Мојсијева 6:5; Јеремија 17:9.

с. Шта треба да учинимо када схватимо да наше мисли и побуде нису чисте? Дела 8:22.

2. ТРЕЗВЕНОСТ МИСЛИ

а. Како можемо у практичном смислу „запрегнути бедра ума“? 1. Мојсијева 4:7.

„Они који не желе да упадну у клопку сотониног лукавства морају пазити на прилазе својој души, и трудити се да не читају, не гледају и не слушају оно што наводи на нечисте мисли. Не сме се дозволити да се мисли заустављају на сваком питању које би непријатељ душа могао дошапнути. Срце се мора верно чувати; иначе зло споља пробуди склоност злу које постоји унутра и душа лута по мраку. ’Запрегнувши бедра свог ума’, писао је Петар, ’будите трезни.’“ – *Дела апостола, 389.*

б. Зашто је контрола над мислима нашег срца од неизмерног значаја? Приче 23:7 (први део); 24:9 (први део).

„Мисли се морају потчинити вољи Божјој, а осећања бити под контролом разума и вере. Машта нам није дата да бисмо јој дозволили да слободно лута без иједног напора за уздржљивошћу и дисциплином. Ако су мисли погрешне, и осећања ће бити погрешна; а мисли и осећања чине морални карактер. Када одлучимо да као хришћани нисмо дужни да ограничимо своје мисли и осећања, бићемо доведени под утицај злих анђела, позивајући их да буду присутни и владају нама. Ако се препустимо својим утисцима и дозволимо својим мислима да теку каналима сумње и незадовољства, бићемо несрећни, а наш живот ће се показати промашеним.“ – *The Review and Herald, April 21, 1895.*

с. Зашто нас апостол Петар позива да будемо трезни и да се „зацело надамо благодати“? 1. Петрова 1:13. Упореди са 5:8.

„Верно стражите над вашим мислима. Добро утврдите сваки прилаз свом срцу. Морате поставити препреке да сотона не може да вам приђе. Опрез на једном месту док су друга места занемарена неће вам помоћи... Пред нама су опасности са којима се морамо сусрести, а наша једина сигурност је у Богу.“ – *This Day With God, 174.*

3. УТЕЦИТЕ ОД ПРЕЂАШЊИХ ЖЕЉА И БУДИТЕ СВЕТИ

- а. У којим различитим аспектима нашег живота треба да будемо изузетно трезвеног ума како бисмо постали свети? 1. Петрова 1:14,15; 4:2,3.**

„Нека нико не ласка себи да ће грехе које је за неко време неговао лако одбацили. То није тако. Сваки грех слаби карактер, јача тако стечену навику, и неминовно развија телесну, моралну и душевну изопаченост. Ви можете окајати неправду коју сте учинили и кренути правим путем; али устаљена навика и стална присност са злом отежаваће вам да уочите разлику између доброг и рђавог. Сотона ће вас стално нападати преко ваших рђавих навика које су пустиле у вама дубок корен.“ – *Христове очигледне поуке*, 247.

- б. Иако нас Библија стално подсећа да будемо свети (1. Петрова 1:15,16) – што ће можда звучати као да то можемо постићи својим напорима – како нам је заправо омогућено да будемо свети? 3. Мојсијева 20:7,8; Филибљанима 2:13; Титу 3:5.**

„Иако сами немамо никаквих заслуга, у великој Божјој доброты и љубави ми примамо награду као да су заслуге заиста наше. Када учинимо све добро што смо могли, и даље смо залудне слуге... Оно што смо постигли учињено је искључиво Христовом благодаћу, и Бог нам на темељу наших заслуга не дугује никакву награду.“ – *The Review and Herald, June 27, 1893.*

- с. Након апела да будемо трезвени, зашто нас апостол подсећа на престојећи суд? 1. Петрова 1:17; Колошанима 3:5,6.**

„Сваки људски поступак разматраће се пред Богом и биће регистрован као верност или пак као неверност. Поред свакога имена у небеским књигама биће са страховитом тачношћу уписана свака зла реч, сваки себичан поступак, свака неиспуњена дужност, сваки тајни грех и свако, па и највештије прикривање. Занемаривање Богом даних опомена и укора, узалуд пропуштено време, неискоришћене прилике, утицај на добро или зло, са својим далекосежним последицама, – све је то верно записао анђеол записничар.“ – *Велика борба*, 428.

4. ХРИСТОС НАС ЈЕ ИСКУПИО

а. Шта Петар износи као добар разлог што напори да савладамо пређашње жеље нису само вредни труда, већ је то и наша дужност? 1. Петрова 1:4,18,19; 1. Коринћанима 6:18-20.

„Сви људи су откупљени овом заиста неизмерном ценом. Дајући нам у Христу сва блага неба, Бог је откупио вољу, склоност осећања, ум и душу сваког људског бића. Без обзира да ли су они верни или неверници, сви људи су својина Божја. Сви су позвани да Му служе, и на велики дан суда сви ће морати да положе рачун о томе како су се одазвали овом Његовом захтеву.“ – *Христове очигледне поуке*, 288.

б. Када је план спасења успостављен? 2. Тимотију 1:8,9.

„Бог је знао све будуће догађаје чак и пре стварања света. Он није прилагођавао своје намере околностима, већ је дозволио да се догађаји развијају и одиграју. Он није радио на томе да изазове одређено стање ствари, већ је знао да ће такво стање постојати. План који треба да се оствари услед отпадништва било ког од узвишених небеских бића – то је тајна, то је мистерија која је сакривена од векова. Од постања, у вечним намерама била је припремљена жртва која ће извршити управо оно дело које је Бог учинио за пали људски род.“ – *The Signs of the Times, March 25, 1897.*

с. Одакле вера у Бога заправо долази? Римљанима 10:17; 1. Петрова 1:21.

„Ниједан човек не може створити веру. Дух делује на људски ум, просвећује га и тако ствара веру у Бога. У светим списима вера се приказује као Божји дар и као сила која може умудрити на спасење и просветлити срце оних који траже истину као сакривено благо. Само Дух Божји може истину да утисне у срце. Јеванђеље је названо силом Божјом на спасење, јер само Бог може учинити истину силом која посвећује душу.“ – *Коментари библијских текстова*, 832.

5. КРУНА ПОСЛУШНОСТИ

а. Након што је вернике позвао да воде битку против пређашњих жеља, који циљ апостол поставља као врховни облик послушности? 1. Петрова 1:22.

„Писао је даље Петар, ’од чистог срца љубите добро један другог.’ Реч Божја – истина – представља канал којим Господ открива свој Дух и силу. Покоривање Речи Божјој доноси плод какав је потребан – ’братољубље недволично’. Та љубав је небеског порекла и наводи на узвишене побуде и несебичне поступке.“ – *Дела апостола*, 390.

„’Душе своје очистивши у послушању истине Духом за братољубље недволично’... Колико је онда важно да сви који се прихвате дела, и колпортери и они који раде из канцеларије, верно чувају и испољавају најузвишенија, најсветија начела Божје Речи.“ – *The Publishing Ministry*, 297.

„У свом срцу треба да гајимо љубав. Не мислимо радо зло о свом брату. Морамо пазити да не извлачимо из контекста оно што други чине или говоре. Морамо бити библијски хришћани. ’Душе своје очистивши у послушању истине Духом за братољубље недволично, од чистог срца љубите добро један другог.’

„Морамо испитати карактер својих мисли и осећања, своје нарави, својих циљева, речи и дела... Уколико не будемо марљиво преиспитали своје срце у светлу Божје Речи, самољубље ће довести до тога да о себи имамо много боље мишљење него што би требало.“ – *This Day With God*, 83.

„Да у нашем искуству нема одређених недостатака, ми не бисмо били толико сумњичави према нашој браћи. Онај кога сопствена савест осуђује биће најспремнији да доноси суд. Нека сви дрхте и плаше се себе... ’’Душе своје очистивши у послушању истине Духом за братољубље недволично.’“ – *The Review and Herald*, October 29, 1901.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Шта треба да учиним ако се у мом уму нађе грешна или нечиста мисао?
2. Колико често треба да испитујем своје срце у погледу природе мојих побуда?
3. Како могу гајити дубљи осећај чистоте у свом животу?
4. Шта још потпуније може развити моју захвалност за цену коју је Исус платио за мене?
5. Колико је искрена моја љубав према браћи и сестрама?

Божја Реч

„И будите жељни разумног и правог млека, као новорођена деца, да о њему узрастете за спасење.“ – 1. Петрова 2:2.

„Реч Божја представља семе. Свако семе има у себи клицу живота, у којој је, такорећи, затворен и скривен живот саме биљке. На исти начин налази се живот и у Речи Божјој.“ – *Христове очигледне поуке*, 23.

Предлажемо да прочитате: *Порука младима*, 113-115.

Недеља

21. април

1. НЕОПХОДАН УСЛОВ

а. Који неопходан услов спасења је Исус изнео својим слушаоцима? Јован 3:5-7; Матеј 18:1-3.

б. На шта нас Петар упућује као на средство помоћу кога можемо бити обраћени (наново рођени)? 1. Петрова 1:23.

„Промену срца којом постајемо деца Божја Библија назива рођењем...

„Када истина постане владајуће начело у животу, душа бива прерођена не од семена које труне, него од оног које не труне, речју живог Бога, која остаје довека.“ То ново рођење је резултат примања Христа као Божје речи. Тада помоћу Духа Светога божанске истине бивају утиснуте у срце, нове спознаје се рађају, а успаване снаге буде се на сарадњу са Богом... Христос је свету открио истину. Он је непропадљиво семе – Божју Реч – посејао у срце људи.

„Реч уништава земаљску природу и даје нам нов живот у Исусу Христу – божанску сличност.“ – *The Faith I Live By*, 19.

2. ВЕЧНО НАСУПРОТ ЗЕМАЉСКОМ И ПРОПАДЉИВОМ

- а. Које пророчке речи је Петар цитирао када је говорио о пролазности људског живота? 1. Петрова 1:24; Ис. 40:6-8.**
- б. Са чиме се у Библији упоређује људски живот – и зашто? Псалм 103:15,16; Јакв 4:14.**

„Не смемо губити време, јер не знамо како се брзо може завршити наше проверавање. Најдуже што на земљи имамо, то је само један кратак животни век, и не знамо како брзо и изненадно смртна стрела може да погоди наше срце...

„Јесмо ли спремни? Да ли смо упознали Бога, који је Законодавац и Господар неба и целе васионе, и Христа Исуса којега је као свог представника послао на овај свет? Кад завршимо своје животно дело, тек онда, заједно с Христом који нам је у томе дао пример, можемо рећи: 'Ја Тебе прославих на земљи; посао сврших који си ми дао да радим... Ја јавих име Твоје људима' (Јован 17:4,6).“ – *Здравље и срећа, 405.*

- с. Насупрот људском животу који је попут траве и паре, шта је вечно као Бог? 1. Петрова 1:25; Псалм 119:89.**

„Онај који буде прихватио ове моје речи и који буде на том темељу изграђивао свој живот и карактер, сличан је, рекао је Исус, градитељима ових кућа на стени. Много столећа раније пророк Исаија је писао: 'Реч Бога нашег остаје довека' (Исаија 40:8); а Петар је много времена после проповеди на Гори, наводећи ове речи пророка Исаије, додао: 'А ово је реч што је објављена међу вама' (1. Петрова 1:25). Божја реч је једина сталност коју наш свет познаје. Она је сигуран темељ. 'Небо и земља проћи ће', рекао је Исус, 'али речи моје неће проћи' (Матеј 24:35)...

„Примајући реч, ми примамо Христа. Само они који тако примају Његове речи, зидају на Њему... Христос, Реч, откривење Бога – израз Његовог карактера, Његовог закона, Његове љубави и Његовог живота – једини је темељ на коме се може изградити постојан карактер.

„Ми зидамо на Христу слушајући Његову реч... Светост... је последица потпуног предања Богу.“ – *Мисли са Горе благослова, 182, 183.*

3. УКЛАЊАЊЕ КАМЕНА СПОТИЦАЊА

а. Наведи неке препреке који нас спречавају да примимо Реч Божју онакву каква је у Исусу. 1. Петрова 2:1,2.

„Пуног срца примите Христове речи, и будите извршиоци Његове речи. Не можемо примити благослове које нам Христова љубав и присуство доносе ако гајимо осећања која нарушавају јединство за које се Христос молио да постоји међу Његовим ученицима.“ – *The Review and Herald, July 25, 1893.*

„Наше 'ја' је прво са чим треба да се изборимо. Брижљиво испитајте своје срце. Истражите шта у њему спречава неометан приступ Светог Духа.“ – *Our High Calling, 21.*

„Не треба себи да дозволимо оштре речи и раздражљиве приговоре, јер су анђели Божји присутни у свакој просторији... Могу се направити неке ситне погрешке, али речи осуде пробудиће жељу за осветом и Бог ће бити обешчашћен... Сваку непромишљену и несмотрено изговорену реч треба сместа повући... То је наше дело.“ – *In Heavenly Places, 182.*

б. Наведи примере када су несавладана горчина, лицемерство и завист спречили људе да приме Божју Реч. 1. Мојсијева 4:5-8; Марко 15:10; Дела 13:44,45.

„Наше молитве не бивају одмах услишене... Кад у молитви нешто затражимо од Бога, Он можда види да ми треба да испитамо претходно своје срце и окајемо своје грехе. Стога нас води кроз потешкоће и искушења, да бисмо се понизили и увидели чиме спречавамо деловање Његовог Светог Духа на наше срце.“ – *Христове очигледне поуке, 112, 113.*

„Завист представља не само изопаченост нарави, него умни поремећај који избацује из равнотеже све способности људског бића...“

„Завидљивац затвара своје очи за све што је добро и племенито код других. Увек је спреман да омаловажи и умањи сваку њихову врлину и да све то прикаже у погрешној светлости. Људи често заборављају туђе грешке и престају да говоре о томе, али се томе не можете ни најмање надати од завидљивца. Пошто завидети некоме значи признати да је у нечему надмоћнији, то сујета ни по коју цену неће да дозволи. Ако покушамо да завидљивца убедимо у погрешност његовог става, он постаје још огорченији...“

„Завидљив човек шири отров где год се појави, завађа и раставља пријатеље и подстиче мржњу и побуну и против Бога и против људи.“ – *5. Сведочанство, 54.*

4. ЖУДЊА ЗА ПРАВИМ МЛЕКОМ РЕЧИ

а. Након што нам је указао на Реч Божју као на силу која обраћа нашу душу, коју „жељу“ нас Петар охрабрује да испољавамо? 1. Петрова 2:2.

„Што више проучавамо Библију, више ћемо је ценити...

„Нема ничега што је више усмерено да ојача ум од проучавања Божје Речи. Ниједна књига нема такву моћ да уздигне мисли и оживи способност ума као што то може да учини Библија са својим дубоким и оплемењујућим истинама. Кад би људи проучавали Библију како треба, они би имали такву ширину ума и племенитост карактера какве се данас ретко сусрећу.

„Ниједно знање није толико чврсто, толико доследно и толико далекосежно као оно које се добија проучавањем Божје Речи.“ – *In Heavenly Places*, 135.

б. Наведи један од разлога зашто људи одбијају да проучавају Божју Реч. Јован 3:19,20.

„Ви занемарујете Свете списе. Презирете и одбацујете Сведочанства зато што она осуђују ваше омиљене грехе и ремете ваше задовољство сопственим духовним стањем.“ – 5. *Сведочанство*, 48.

с. Чему су многи атински филозофи посвећивали своје време, и који сличан проблем имамо и ми данас, нарочито због неумереног коришћења интернета и друштвених мрежа? Дела 2:21-23,32; 2. Коринћанима 4:3,4.

„О, кад би млади размишљали о утицају који ове узбудљиве приче имају на ум! Можете ли, после таквог штива, отворити Божју Реч и са занимањем читати речи живота? Зар не налазите да је Божја књига незанимљива?“ – Темелји срећнога дома, 338, 339.

„Многи слабе свој ум читањем разних прича и романа, и све мање уживају у Божјој Речи. Њихов ум постаје опијен и ако не одбаце ову навику, изгубиће способност да се у правом светлу баве свечаним питањима живота и судбине.“ – *The Review and Herald*, April 14, 1891.

5. ДУХОВНИ РАСТ

а. Шта ће бити немогуће ако не останемо марљиви истраживачи Божје Речи? 2. Петрова 3:18 (први део).

„Апостол је позивао вернике да проучавају свете списе јер се правилним схватањем ту садржаних поука могу сигурно утврдити за вечност. Петар је увиђао да свака душа, која се бори и на крају побеђује, неизбежно пролази и кроз неизвесности и кушања; али он је такође знао да ће познавање и разумевање светих списа оспособити онога који се куша да се присети обећања која представљају утеху срца и јачају веру у Свемогућег.“ – *Дела апостола, 391.*

б. У којој опасности се налазе они који су „окусили да је благ Господ“ али занемарују да Божју Реч примене у срцу? 1. Петрова 2:3; Јеврејима 6:4-6.

„Многи са самозадовољством гледају на дуги низ година у којима су заступали и бранили истину, и сматрају да им то даје право на награду за послушност и невоље претрпљене у прошлости. Али управо та позитивна искуства која су у делу Божјем стекли у прошлости чине их још одговорнијима пред Богом што нису доследно наставили своје напредовање ка савршенству. Верношћу у прошлим годинама нипошто не можемо оправдати садашњу немарност. Јучерашњом верношћу нико не може оправдати своје данашње неверство.“ – *5. Сведочанство, 61.*

„Свако од нас мора сам потражити Господа. Нека они који су у прошлости имали само површно верско искуство приђу ближе Богу.“ – *9. Сведочанство, 222.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Који су плодови правог искуства обраћења?
2. Како могу да знам да ли сам спреман за сусрет са Господом ако вечерас умрем?
3. Постоје ли неки брат или сестра у цркви које не волим? Ако постоје, зашто је то случај? Да ли би узроци мојих осећања према њима могли бити прикривена љубомора или завист?
4. Колико често је препоручљиво да самостално проучавам Библију?
5. Опиши разлику између растења у Христу и стагнације.

Дар прве суботе за светске мисије

„Немарност која се у толикој мери испољава према људској души изазива негодовање целог неба. Знамо ли како Христос гледа на то? Шта би осећали отац и мајка кад би знали да се њихово дете изгубило у хладноћи и снегу и да су они који су га могли спасти оставили да пропадне?“ – *Жеља векова, 804.*

Духовно говорећи, ко су та деца „изгубљена у хладноћи и снегу“?

„Милиони и милиони људских душа, спремних да пропадну у оковима незнања и греха, никад нису чули чак ни толико да Христос и њих љуби. Кад бисмо се ми нашли у њиховом положају, а они у нашем, шта бисмо желели да они учине за нас? Наша је свечана обавеза да све то учинимо за њих колико год је то у нашој моћи.“ – *Жеља векова, 619.*

„Светлост истине треба да засветли на свакоме месту, да би се душе које су у мраку незнања могле пробудити и обратити. Јеванђеље треба да се објави у свакој земљи и сваком граду.“ – *Евангелизам, 18.*

„Како ће, дакле, призвати кога не вероваше? А како ће веровати кога не чуше? А како ће чути без проповедника? А како ће проповедати ако не буду послани?“ (Римљанима 10:14,15).

Сада нам је потребна глобална евангелизација, док су врата још отворена. Заиста, у овом часу можемо чути одјек Исусових речи: „Мени ваља радити дела Оног који ме посла док је дан: доћи ће ноћ кад нико не може радити. Док сам на свету видело сам свету“ (Јован 9:4,5).

Не могу сви лично отићи у све крајеве ове мрачне планете у које порука треба да стигне. Ипак, да би се ова вест однела свуда, то изискује нешто од свакога од нас: време, бригу, снагу и новац треба свесрдно уложити у ово дело све док цела земља не буде обасјана Господњом славом. Ваша верна великодушност у даровима за светске мисије може много допринети!

Ваша браћа из Генералне конференције

Живо камење

„И ви као живо камење зидајте се у кућу духовну и свештенство свето, да се приносе приноси духовни, који су Богу повољни, кроз Исуса Христа.“ – 1. Петрова 2:5.

„Они који разумеју истину за ово време морају пазити како слушају, како граде и како друге поучавају у пракси.“ – *Selected Messages 3, 22.*

Предлажемо да прочитате: *The Spirit of Prophecy 2, 272-274.*

Недеља

28.април

1. ИЛУСТРАЦИЈЕ ИЗ ПРОШЛОСТИ

а. Позивајући се на Исаијино пророчанство (Исаија 28:16), како Петар представља Исуса Христа? 1. Петрова 2:4,6.

б. На ком историјском догађају се темељи ова илустрација? 1. Петрова 2:7.

„Приликом изградње Соломуновог храма камење је било потпуно припремљено још у каменолому, и кад је то камење донето... градитељи су морали само да га поставе на место.

„Ниједно оруђе није употребљавано за обликовање камења када је оно донето на место изградње. Један камен неправилног облика донесен је из каменолома и требало је да буде искоришћен у темељу храма. Међутим, градитељи нису могли да му нађу одговарајуће место... Тај камен је тамо стајао неискоришћен, а радници су га заобилазили или се спотицали о њега; овај камен њима је представљао велику сметњу. Он је дуго стајао одбачен. Али када су градитељи морали да положи угаони камен, дуго су узалуд тражили камен одговарајуће величине и снаге... да понесе велики терет који би био стављен на њега. Ако би немудро изабрали камен за ово важно место, безбедност целе грађевине била би угрожена...

„Пажњу градитеља коначно је привукао овај велики камен и они су га брижљиво прегледали. Он је већ прошао све пробе... Одабрали су тај камен, донели га на одређено му место и закључили да је био савршено подесан за њега.“ – *The Spirit of Prophecy 3, 36, 37.*

2. ГЛАВНИ УГАОНИ КАМЕН

- а. Иако је Исус Симона назвао „Кифа“, што значи „камен“ (види Јован 1:42; Матеј 16:18,19), зашто Петар није могао бити „стена“ на којој је Христос изградио своју цркву? Матеј 26:73,74; Галатима 2:11-13.**
-

„Петар је увек био брз и спреман на акцију, смео и бескомпромисан; и Христос је у њему видео особине које могу бити од велике вредности за Заједницу.“ – *4. Сведочанство, 464.*

„Сам по себи Петар није био стена на којој је црква заснована. Врата пакла су га надвладала када се уз клетву одрекао свог Господа. Црква је изграђена на Ономе кога врата пакла не могу надвладати.“ – *Жеља векова, 401.*

„Христос није рекао да ће Петар бити стена на којој ће Он изградити своју цркву. Израз који је Он употребио, 'та стена', односи се на Њега као темељ хришћанске цркве. У Исаји 28:16 налазимо исту тврдњу... То је исти камен о коме говори и Лука 20:17,18... Као и Марко 12:10,11...

„Ови текстови уверљиво доказују да је Христос стена на којој је црква изграђена.“ – *The Spirit of Prophecy 2, 272, 273.*

- б. Наведи доказ да је, уместо темеља цркве, Петар био један од многобројне водеће браће у Заједници. Галатима 2:9; 1. Петрова 5:1; Ефесцима 2:20,21.**
-

„Јаков је председавао савету (види Дела 15) и његова коначна одлука је гласила: 'Зато ја велим да се не дира у незнабошце'...

„Тако је завршена дискусија. Овај пример побија тврђење римокатоличке цркве да је Петар био глава цркве... У Петровом животу нема ничега чиме би се могло доказати да је он био изнад своје браће, као намесник Највишега.“ – *Дела апостола, 145.*

- с. Кога је Петар сматрао једином чврстом стеном и правим темељем Заједнице? 1. Петрова 2:3-6.**
-
-

3. КАМЕН СПОТИЦАЊА

а. Наведи једну особину приписану Исусу и како њу треба повезати са вешћу јеванђеља за грешнике. 1. Петр. 2:4 (први део),7.

„Када се са проповедаонице изговарају речи живота, својим срдачним одзивом посведочите да сте поруку примили као са неба. Знам да је то застарели обичај, али ће то бити прилог захвалности Богу за хлеб живота подарен гладној души. Такав одзив надахнућу Светог Духа биће снажан подстицај за вашу душу и право охрабрење за друге. То ће представљати очевидан доказ да у Божјој грађевини постоји живо камење које не престаје да зрачи примљену светлост.“ – *б. Сведочанство, 339.*

б. Како знамо да су чак и они који су упознати са садашњом истином у опасности од „спотицања на речи“? Римљанима 9:31-33; 1. Петрова 2:8.

„Господ је у својој великој милости послао једну најдрагоценију вест своме народу преко старешина Вагонера и Џонса (на Генералној конференцији ХАЦ одржаној у Минеаполису 1888. године). Ова вест је требало на најузвишенији начин пред светом да уздигне Спаситеља, једину жртву за грехе целог света. Она представља оправдање кроз веру у Јемца; она позива људе да прихвате Христову правду која се показује у послушности свим Божјим заповестима. Многи су изгубили из вида Исуса. Њихове очи треба управити на Његову божанску личност, на Његове заслуге и Његову постојану љубав према људском роду.“ – *Сведочанства за проповеднике, 70.*

„Неки су гајили мржњу према онима које је Бог задужио да свету носе једну нарочиту вест. Овај су сотонски посао почели у Минеаполису. Касније, када су схватили и кад су се осведочили деловањем Духа Светога да је та вест од Бога, још више су је омрзли, јер је сведочила против њих. Нису хтели да понизе своја срца и да се покају.“ – *Сведочанства за проповеднике, 59.*

„Показано ми је веома неповољно стање у којем се налази Божји народ... народ се одваја од Њега и постаје млак. Као народ, адвентисти имају теорију истине, али им недостаје њена спасоносна сила.“ – *1. Сведочанство, 195.*

„Порука лаодикијској цркви може се применити на наше стање. Како је јасно приказано стање оних који мисле да имају истину, који се поносе својим познавањем Божје Речи, али се њена посвећујућа сила није показала у њиховом животу!“ – *Faith and Works, 342.*

4. БИТИ ЖИВО КАМЕЊЕ

а. Како Петар приказује хришћански раст? 1. Петрова 2:5.

в. Шта значи бити „живо камење“ у Божјој духовној кући? Ефесцима 4:13,15,16. Упореди то са Откривењем 3:1 (последњи део),2.

„Потребно је, дакле, да са тим људима, који су заиста интелигентни, радимо... Унесимо, ако је могуће, то грубо камење у Божју радионицу, где ће се оно исклесати и изглатати, где ће се са њега уклонити грубе ивице, где ће их Божја рука изравнати, стварајући од њих драгоцену камење у Божјем храму, живо камење које зрачи светлошћу. Тако ће моћи да се развију у свети Божји храм.“ – *Евангелизам, 431.*

„Господ неће прихватити службу која не долази из срца, низ церемонија које су заправо без Христа. Његова деца морају бити живо камење у Божјој грађевини. Када би се сви потпуно предали Богу, када би престали са плановима за забаве, излете и дружења са онима који само траже задовољства, када би проучавали речи... никада не би осећали глад или жеђ за узбуђењем или променом. Ако смо заиста заинтересовани да будемо духовни и ако спасење нашег народа зависи од тога колико смо ми назидани на Вечну Стену, зар нећемо онда радије тражити оно што ће целу грађевину одржавати на главном угаоном камену, како не бисмо били збуњени и непостојани у својој вери?“ – *Fundamentals of Christian Education, 461, 462.*

с. Која је најбоља „духовна жртва“ коју можемо принети Богу?

1. Петрова 2:5 (последњи део); Псалам 51:17; 1. Самуилова 15:22 (други део).

„Прилози и жртве паљенице у старозаветном периоду нису били прихватљиви за Бога ако нису били принети у правом духу... Каже Самуило... 'Гле, послушност је боља од претилине овнујске.' Благослов Божји не може се купити ни за какав новац на овом свету нити се новцем може задобити било каква победа над грехом.

„Многи су спремни на сваку другу жртву само не на оно што се управо од њих тражи, а то је да се одрекну себе и да своју вољу потчине вољи Божјој.“ – *4. Сведочанство, 80, 81.*

5. ЈЕСМО ЛИ ОНО ШТО ТВРДИМО ДА ЈЕСМО?

a. Које речи из Библије смо склони да хвалисаво примењујемо на себе? 1. Петрова 2:9 (први део),10.

b. На коју се једино групу горепоменути стихови из 1. Петрове 2:9 могу применити? 1. Петрова 2:5,9 (последњи део); Матеј 5:16; Римљанима 2:28,29.

„Онај чији је ум просветљен разумевањем Речи Божје, схвата своју одговорност и према Богу и према свету, и осећа се дужним да своје способности развија до те мере да постигне најбоље резултате; јер на тај начин најбоље доприноси слави Онога који га је позвао 'из таме к чудном виделу свом' (1. Петрова 2:9). Док расте у благодати и познању Господа Исуса Христа, он је свестан сопствене несавршености и, осећајући своје стварно незнање, непрекидно напреже снаге свога ума како би постао просвећен хришћанин.“ – *Савети за родитеље, учитеље и студенте, 27.*

„Бог има народ који неће примити жиг звери на своју десну руку или на чело. Бог је свом народу наменио улогу на овој земљи – да одсјајује светлост.“ – *The Review and Herald, April 15, 1890.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како могу бити сигуран да градим на Исусу уместо на својим замислима?
2. Христос је у Петру видео особине које ће бити драгоцене за цркву. Шта ја могу да радим како бих своју цркву учинио бољом?
3. Како могу запасти у опасност да на своје године проведене у верном делу за цркву или свој напредак у разним аспектима реформације гледам као на заслуге за спасење?
4. Шта ме може учинити правим „живим каменом“ у Божјем храму?
5. У чему је разлика између светог, „посебног“ хришћанина и онога ко се само позива на то име?

Сведочанство свету

„Јер је тако воља Божија да добрим делима задржавате незнање безумних људи.“ – 1. Петрова 2:15.

„Христова круна се мора уздићи изнад било какве власти земаљских силника.“ – *Дела апостола*, 50.

Предлажемо да прочитате: 1. Сведочанство, 324-328.

Недеља

5. мај

1. ИЗБЕГАВАЊЕ ОНОГА ШТО ВОЈУЈЕ НА ДУШУ

а. Која је једна од најзначајнијих, а истовремено и најизазовнијих битака свакога дошљака? 1. Петрова 2:11; 1. Јованова 2:15,16.

„Апостол Петар је, схвативши везу између ума и тела, подигао свој глас опомињући своју браћу: ’Љубазни! Молим вас, као дошљаке и госте, да се чувате од телесних жеља, које војују на душу.’ Многи сматрају овај текст само опоменом против разврата, али он има шири значај. Он забрањује свако штетно попуштање апетиту или страсти. Сваки изопачени прохтев за јелом постаје жеља која војује на душу. Апетит нам је дат за добро, а не да постане слуга смрти тиме што је изопачен па се на тај начин изметнуо у ’жељу која војује на душу’...

„Снага кушања да се попусти апетиту може да се мери само неисказаном патњом нашег Спаситеља за време оног дугог поста у пустињи. Он је знао да ће попуштање изопаченом апетиту тако умртвити човекову моћ схватања да неће бити у стању да уочи оно што је свето... Ако је сила попуштања апетиту била тако несавладива за човечанство да је, да би сломио њено упориште, Син Божји, уместо човека, морао да издржи пост од готово шест седмица, какав онда посао лежи пред хришћанином! Ипак, ма колико велика била борба, он може да победи. Помоћу те божанске силе... и он може бити потпуно успешан у борби са злом, па ће на крају моћи да носи победнички венац у Божјем царству.“ – *Савети о животу и исхрани*, 134, 135.

2. ПРОПОВЕДАЊЕ КРОЗ ДОБРА ДЕЛА

а. Зашто се сви истински хришћани сматрају дошљацима, па чак и непријатељима овог света? 1. Петрова 2:12; 1. Коринћанима 1:18,23; 2:14.

„Међу (Павловим) слушаоцима јеврејског порекла налазили су се многи које ће разљутити порука коју је намеравао да објави. По мишљењу Грка, његове речи ће бити бесмислица и безумље. Сви ће га сматрати за малоумног кад покуша доказивати да крст може имати ма какве везе с уздицањем људског рода или спасавањем човечанства.

„Али је за Павла крст био предмет најузвишенијег поштовања.“
– *Дела апостола, 185.*

„Дух овог света није данас више у сагласности са Духом Христовим него што је био у пређашња времена, и они који данас објављују Реч Божју у њеној чистоти не наилазе на већу наклоност и одобравање него и они у своје време. Противљење истини може променити свој облик, непријатељство може бити мање отворено јер је лукавије, али још увек постоји исти отпор и супротстављање и постојаће све до свршетка века.“ – *Велика борба, 131.*

б. На шта апостол Петар указује као на најбољу методу проповедања јеванђеља и суочавања са „незнањем безумних људи“? 1. Петрова 2:12,15.

„Наши проповедници и учитељи треба да приказују Божју љубав овом палом свету. Нека ваша срца док говорите речи истине буду ганута нежношћу и саосећањем. Са свима који су заблудели поступајте у духу Христове благодати. Ако они за које се залажете не могу одједном да схвате истину, не будите спремни да их одмах окривите, критикујете и осудите. Ви треба да прикажете Христа у Његовој кротости, доброты и љубави – имајте то увек на уму. Сусрети са неверовањем и противљењем неизбежни су и ми то морамо очекивати. Истина је одувек морала да се сусреће с таквим елементима. Али иако морате наилазити и на најогорченије противљење, немојте осуђивати своје противнике...

„Са онима који су у заблуди треба поступати благо, јер нисте ли донедавно и сами били у духовној заслепљености, док сте били у гресима својим? И зар, имајући то у виду, не треба да будете нежни и стрпљиви према другима, као што је и Христос био стрпљив и благ према вама? Бог нам у својој Речи даје многе савете да према онима који нам се противе испољавамо благод и велико стрпљење, да не бисмо погрешно утицали на неку душу.“ – *6. Свед., 113, 114.*

3. ХРИШЋАНСКА ПОКОРНОСТ

а. Објасни какав став треба да имамо према грађанским властима и законима државе. 1. Петрова 2:13-17.

„Апостол је јасно изложио какав став верници треба да заузимају према грађанским властима: ’Будите дакле покорни свакој власти човечијој.’“ – *Дела апостола, 391.*

в. Наведи примере о томе шта треба чинити када закон државе дође у сукоб са Божјим законом – и са којим ставом то треба чинити. Дела 5:29; 2. Мојсијева 1:15-17; Данило 6:7-10,21,22.

„Према ономе што ми је показано, наша је дужност да се у свему покоравмо законима своје земље, сем када је то у супротности са вишим законом који је Бог изговорио разговетним гласом са горе Синаја.“ – *1. Сведочанство, 327.*

„Од нас се не тражи да пркосимо онима који имају неку власт. Наше речи изговорене или написане морају бити пажљиво одмерене, како се не би... могло тврдити да смо противници закона и поретка. Не смемо говорити и чинити ништа што би нам без потребе затварало пут. Наша је дужност да идемо напред у име Христово, проповедајући истину која нам је поверена. Ако нам људи забрањују да вршимо то дело, онда можемо рећи, као што су то рекли и апостоли...“ – *Дела апостола, 50.*

„Они којима је закон Божји записан у срцу радије ће се покоравати Богу него људима... Мудрост и меродавност Божјег закона су изнад свега другог.

„Показано ми је да припадници Божјег народа, који представљају Његово нарочито благо, не могу учествовати у овом кобном рату (амерички грађански рат, 1861-1865), јер је то у супротности са свим начелима њихове вере. Они се за време своје службе у војсци не могу у исто време покоравати и истини и наређењима својих претпостављених. Они би у том случају стално морали да газе своју савест.“ – *1. Сведочанство, 327.*

с. Ако смо „слуге“ на свом радном месту, какви радници треба да будемо? 1. Петрова 2:18; Колошанима 3:23.

„И најједноставнији посао представља извесну вештину, и кад би сви тако гледали на рад, увидели би да он оплемењује човека.“ – *Fundamentals of Christian Education, 500.*

4. НЕПРАВЕДНО СТРАДАЊЕ

а. Какав треба да буде наш став према онима који нас злостављају, вређају, презиру или исмевају? 1. Петр. 2:19,20; Римљ. 12:19-21.

„Не смемо дозволити да нам се дух узбуди и узнемири због сваке увреде било да нам је стварно учињено нажао или пак само претпостављамо да је тако. Наше 'ја' нам је непријатељ којег се треба највише бојати. Ниједан порок не делује на карактер штетније од људске жестине и србје неконтролисане силом Духа Светога. Ниједна победа коју можемо да задобијемо није тако драгоцене као победа над самим собом.

„Не смемо дозволити да се наша осећања тако лако повреде. Ми треба да живимо, не да бисмо чували своја осећања и свој углед, него да спасавамо душе... Ма шта други мислили о нама и било шта да нам нажао учине, то не треба да поремети наше јединство са Христом...

„Не враћајте зла за зло. Учините све што је у вашој моћи да уклоните сваки узрок неразумевања. Избегавајте и оно што изгледа да је зло. Чините све што је у вашој моћи да – не жртвујући начела – останете у миру са свима...

„Ако вам неко говори повишеним тоном, не одговарајте никад истим духом.“ – *Здравље и срећа*, 433.

в. Зашто Бог дозвољава да патимо у рукама окрутних и злих људи? Матеј 5:11,12,43-48.

„Тајанственост провиђења које допушта да праведни буду прогоњени од руке безбожника повод је велике збуњености за многе слабе у вери. Неки су чак готови да одбаце своје поуздање у Бога зато што Он допушта да најгори људи напредују, док најбољи и најчеститији страдају мучени њиховом свирепом силом. Често се поставља питање: 'Како Онај који је праведан и милостив и поред тога још и неограничен у моћи може да трпи такву неправду и тлачење?' Није наше да на то питање дајемо одговор. Бог нам је дао довољно доказа о својој љубави и не смемо сумњати у Његову доброту зато што нисмо у стању да схватимо циљеве Његовог провиђења...

„(Господ) не заборавља и не занемарује своју децу; али Он допушта злим људима да открију свој прави карактер, да ниједан од оних који желе да творе Његову вољу не би остао у заблуди у погледу карактера таквих. Осим тога, праведни морају проћи кроз невоље да би се очистили.“ – *Велика борба*, 43.

5. СЛЕДИТИ ПРИМЕР

а. Након што је охрабрио хришћане да са радошћу прихвате невоље и прогонство, шта Петар износи као најјачи аргумент у прилог тога? 1. Петрова 2:21-24.

„Исус је поднео нас ради више него што би иједан од Његових следбеника могао да пострада од свирепости безбожних људи. Они који су позвани да претрпе муке и мученичку смрт иду само стопама љубљеног Божјег Сина.“ – *Велика борба, 43.*

б. Коју охрабрујућу илустрацију апостол износи на крају својих размишљања о томе како да се суочимо са невољама? 1. Петрова 2:25; Јован 10:11.

„Христос је у Речи Божјој приказан као пастир који тражи изгубљену овцу. Пригрливши нас руком своје љубави, Он нас враћа у своје стадо. У својој љубави Он нам пружа преимућство да заједно с Њим коначно будемо у небеским дворовима.“ – *б. Сведочанство, 444.*

„Наши радници – проповедници, учитељи, лекари и директори – сви треба да имају на уму да су се заветом обавезали на сарадњу са Христом... Они непрекидно треба да негују осећање о Спаситељевој љубави, о Његовој делотворности, о Његовој будности и нежности. У Њему они треба да гледају пастира и владика душа својих. Тада ће имати подршку и саосећање небеских анђела. Христос ће бити њихова радост и венац славе. Срца ће им бити под сталном контролом Светог Духа, и имаће знање о истини које такозвани верници никад не могу стећи.“ – *Савети за родитеље, учитеље и студенте, 235.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како могу бити избављен из ропства апетиту и страстима?
2. Шта ће учинити мој живот живим сведочанством о сили јеванђеља?
3. Који су неки од начина на који могу боље испољити послушност према властима?
4. Када ме лажно оптужују или чак вичу на мене, какав треба да буде мој одговор?
5. Шта ће ме учинити заиста спремним да страдам ради Христа?

Апел мужевима и женама

„Кад виде чисто живљење ваше са страхом.“ – 1. Петрова 3:2.

„Дом је сувише свето место да бисте га загађивали простачким изразима, неморалношћу и узајамним оптужбама. Постоји Сведок који каже: 'Знам твоја дела.' Нека љубав, истина, доброта и стрпљење буду биљке које ћете неговати у врту свога срца.“ – *Ум, карактер и личност*, 123.

Предлажемо да прочитате: *Темељи срећнога дома*, 79-90, 143-145.

Недеља

12. мај

1. БИБЛИЈСКА ВРЛИНА КОЈУ ЧЕСТО ЗАБОРАВЉАМО

а. Које битно начело породичне среће данас супруге често заборављају? 1. Петрова 3:1 (први део); Ефесцима 5:22-24; Колошанима 3:18.

„Сестро, шта си очекивала од свог супруга када си се удала за њега? Јеси ли очекивала да преузмеш узде управљања у своје руке и да његову вољу потчиниш својој изопаченој, тврдоглавој вољи? Колико спокоја, задовољства, мира и радости је твој супруг осетио у брачном животу? Врло мало... Супруга не сме да се сматра лутком коју треба неговати, већ женом, оном која ће на своја рамена преузети терете – стварне, не измишљене – и која ће у свом животу бити разумна и пажљива, схватајући да треба водити рачуна и о другим стварима, а не само о себи.

„Мислиш ли да твој супруг није разочаран што те види онаквом каквом ми је Бог показао да јеси? Да ли се он оженио тобом мислећи да нећеш преузимати никакав терет, делити недаће, испољавати самоодрицање? Да ли је он сматрао да нећеш осећати обавезу да контролишеш своје 'ја', да будеш ведра, љубазна, трпелива и здравог разума?“ – *Manuscript Releases 17, 310, 311.*

б. Који је најефикаснији начин да обраћена жена допре до свог неверног супруга? 1. Петрова 3:1,2; 1. Коринћанима 7:10,13,14.

2. ПРОМОВИСАЊЕ СКЛАДНОГ ОДНОСА

а. Којим библијским примером се Петар послужио као моделом односа жене и њеног супруга? 1. Петрова 3:4-6. Објасни равнотежу откривену у овом односу. 1. Мојсијева 21:9-12.

„Упутство дато Авраму у вези с неприкосновености брачног завета представља поуку за сва времена. Тим му је било објашњено да се право и срећа те заједнице морају чувати, чак и по цену великих жртава. Сара је била Аврамова једина права супруга. Ниједна друга особа није могла захтевати да с њом дели право жене и мајке. Она је поштовала свог мужа, и као таква се у Новом завету спомиње као достојан пример. Она није пристајала на то да Аврамова љубав буде посвећена и другој и Господ је није прекорио због тога што је тражила да се супарница истера.“ – *Патријарси и пророци*, 137.

б. Шта врло често чини супруга несрећним у породичном кругу и угрожава његов углед у друштву? Приче 14:1; 25:24; 27:15. Упореди са 1. Петрова 3:4.

„Многи супрузи и деца која у свом дому не налазе ништа што их привлачи, које увек дочекују пребацивања и грдње, траже удобност и разоноду изван дома... Супруга и мајка, закупањена кућним пословима, често заборавља на мале љубазности, које би дом учиниле привлачним за оца и децу, чак и онда кад избегава да истиче своје јаде и тешкоће у њиховом присуству. Док је заузета припремањем хране и одеће, супруг и синови као странци улазе и излазе из куће.

„Домаћица може да обавља своје спољне дужности са великом тачношћу, али она може и стално да јадикује над ропством на које је осуђена и преувеличава своје одговорности и немогућности, упоређујући своју судбину са оним што мисли да је бољи живот једне жене... У беспомоћној жудњи за друкчијим животом, она негује грешно незадовољство, а свој дом чини непријатним местом и за супруга и за децу.“ – *Темељи срећнога дома*, 201.

„Проповедникова жена која није посвећена Богу није од помоћи свом супругу. Док он размишља о неопходности ношења крста и опомиње на важност самоодрицања, свакодневни пример његове супруге често се супроти његовим проповедима и подрива њихов утицај.“ – *Слуге јеванђеља*, 210 (издање 1892).

3. ОПАСНИ ОБЛИЦИ ПОНОСИТОСТИ

а. На који начин једна хришћанка чини себе привлачном? Приче 31:25-29.

„(Жена) марљиво треба да учини све што је у њеној моћи да свога супруга веже за себе најусрднијом оданошћу према њему и најсавеснијим настојањем да му дом учини радосним и привлачним.“ – 5. Сведочанство, 565.

„Нерад, немарност и недостатак чистоће и уредности вређају Бога. Ови недостаци су озбиљно зло, које прети да помути љубав супруга према супрузи, у случају кад он воли ред... Супруга и мајка не може учинити дом пријатним и срећним, ако нема смисла за ред, не чува своје достојанство и није добар управитељ дома. Зато сви који ово немају, морају одмах почети да то уче.“ – *Темељи срећнога дома*, 15.

б. Кога необраћена жена често покушава да привуче – и какве су последице? Приче 7:6,7,10,18,19; 2. Цар. 9:30; Ис. 3:16-26.

„Постојаће жене које ће бити кушачи, које ће дати све од себе да привуку мушкарце и задобију њихову пажњу.“ – *The Review and Herald, May 17, 1887.*

„Превише раскошна и екстравагантна одећа често подстиче чулност у срцу оне која је носи и буди ниске страсти у срцу оних који је посматрају. Бог унапред види да пропаст карактера често долази као последица попуштања охолости и таштини у погледу одевања.“ – *Child Guidance, 416.*

с. Иако већина хришћанки неће свесно тежити да мушкарце намами у прељубу, против ког облика охолости су сви упозорени? 1. Петрова 3:3; 1. Тимотију 2:9.

„За тебе и твог супруга ништа није представљало такву сметњу као ваша гордост. Ви обоје волите раскош. Томе нема места у доброј, понизној вери.“ – 2. Сведочанство, 551.

„Библија учи скромности у одевању... То забрањује разметање у одевању, дречаве боје, обилно украшавање. Све што има намену да привуче пажњу на онога који то носи или да побуди дивљење, не спада у скромно одевање које нам се саветује у Божјој Речи.

„Самоодрицање у одевању је део наше хришћанске дужности. Једноставно одевање и уздржавање од разметања сваковрсним накитом и украсима у складу је са нашом вером.“ – *Child Guidance, 423.*

4. ДУЖНОСТ МУЖА

- a. Након што се обратио супругама, коју озбиљну опомену Петар упућује мужевима – и која је духовна последица занемаривања те опомене? 1. Петрова 3:7.**

„Нека супруг помогне својој супрузи својим саосећањем и непресушном љубављу. Ако жели да је сачува у свежини и радости, да и даље буде сунце дома, нека јој помогне у ношењу њених терета. Његова љубазност и учтивост пуна љубави биће за њу драгоцено охрабрење, а срећа коју пружа донеће њеном срцу радост и мир.“ – *Темељи срећнога дома, 177.*

- b. Наведи пример како необраћен супруг може живот своје супруге учинити несрећним. 1. Самуилова 25:3,14,17,23-25.**

„Ако је супруг окрутан, пун захтева и спреман да критикује поступке своје супруге, он не може да очекује њено поштовање и наклоност, јер је брак за њу постао терет. Она неће волети свог супруга, јер он не покушава да буде такав да би га могла заволети. Супрузи треба да буду брижљиви, пажљиви, постојани, верни и сажалјиви. Они треба да покажу љубав и саосећање... Кад супруг има племенит карактер, чисто срце, узвишени ум, што мора да буде одлика сваког хришћанина, то ће се видети и у брачном животу... Он ће се трудити да му супруга буде здрава и храбра. Настојаће да упути речи утехе и створи атмосферу мира у дому.“ – *Темељи срећнога дома, 184.*

- c. Какав треба да буде став правог хришћанског супруга према својој жени, како би она била надахнута да му узврати истом мером? Ефесцима 5:25,28,33; Колошанима 3:19.**

„Мужеви треба да проучавају поменути Узор и настоје да схвате шта значи симбол који је представљен у Ефесцима... Муж у својој породици треба да буде сличан Спаситељу. Да ли ће он увек чувати своју племениту Богомдану мужевност, тежећи да уздигне своју супругу и децу?... Нека се сваки супруг и отац труди да разуме Христове речи, али не једнострано, бавећи се само покорношћу жене према мужу, већ у светлости крста са Голготе треба да пронађе своје место у породичном кругу.“ – *Manuscript Releases 21, 216.*

5. БЕЗ „ГОСПОДАРА“ У ХРИШЋАНСКОЈ ПОРОДИЦИ

а. Колико блиска треба да буде веза између мужа и жене? 1. Мојсијева 2:23,24; Матеј 19:4-6.

„Ни жена ни муж не смеју тежити власти. Господ је дао начела која у томе треба поштовати. Супруг треба да воли своју супругу као што Христос воли цркву. А супруга треба да поштује и воли свог супруга. Обоје треба да гаје дух љубазности; они треба да буду одлучни да никада једно другог не ожалосте или увреде.“ – *Темељи срећнога дома, 85.*

„Морамо имати Божјег Духа, иначе никада нећемо складно живети у дому. Ако има Христовог Духа, супруга ће пазити на своје речи; она ће управљати својим духом, биће покорна, а ипак неће сматрати да је робиња већ друг своје супругу. Ако је супруг Божји слуга, он неће господарити над својом женом; он неће бити самовољан и строг. Не можемо претерати у труду да одржимо породичну љубав, јер је дом, ако Господњи Дух пребива у њему, предлика неба... Ако један погрешити, други ће показати Христу слично стрпљење и неће се отуђити.

„Ни муж ни жена не треба да покушају да владају једно над другим. Не покушавајте да једно другог приморате да се покори вашим жељама. Ово не можете чинити и сачувати љубав једно према другом. Будите љубазни, стрпљиви и попустљиви, увиђавни и учтивви. Божјом милошћу успећете да усрећите једно друго, као што сте то обећали у свом брачном завету.“ – *Темељи срећнога дома, 94.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како мој став и тон гласа упућен мом супружнику могу још доследније одражавати начела која нам је Бог јасно изнео?
2. Зашто треба да будем спремнији да признам своје грешке и затражим опроштај од супружника?
3. Зашто ме Бог позива да будем спреман/вољан да умрем за свог супружника?
4. Како могу да избегнем да икада, чак и у мислима, преварим свог брачног друга?
5. Зашто би било мудро да мој супружник и ја у молитви размислимо да ли можда носимо кривицу за грех охолости – било у одевању, кулинарским вештинама или иметку, попут возила, електронских уређаја, кућа, итд?

Држање хришћанина

„А најпоследње будите сви сложни, жалостиви, братољубиви, милостиви, понизни.“ – 1. Петрова 3:8.

„Они који тврде да су Христови следбеници, а у исто време су груби, нељубазни и неучтиви у речима и понашању, нису учили од Исуса. Човек који се хвалише, који је надмен и који осуђује није хришћанин; бити хришћанин значи бити сличан Христу.“ – *Темељи срећнога дома*, 347, 348.

Предлажемо да прочитате: *Темељи срећнога дома*, 343-349.

Недеља

19. мај

1. ОПИС ПРАВОГ ХРИШЋАНИНА

а. На који начин Петар описује истинског хришћанина? 1. Петрова 3:8.

„Вредност лепог понашања се сувише мало цени. Многи који су по срцу добри, не показују срдачности у понашању. Многи који заслужују поштовање због своје искрености и честитости, показују жалостан недостатак тоpline. Овај недостатак квари њихову властиту срећу и неповољно утиче на њихову службу другима.“ – *Васпитање*, 215.

б. Који хришћански став Петар посебно наглашава? 1. Петрова 3:9; Матеј 5:44.

„Са свима треба поступати нежно и племенито као са синовима и кћерима Божјим.

„Хришћанство оплеменењује човека. Христос је био учтив и љубазан чак и према својим прогонитељима; и Његови прави следбеници испољаваће исти дух.“ – *Здравље и срећа*, 437.

„Ова религија учи нас да испољавамо стрпљење и дуго подношење када се нађемо на месту где се према нама опходе грубо и неправедно...

„У испољавању хришћанске вере постоји стална потреба за стрпљењем, благошћу, самоодрицањем и самопожртвовањем.“ – *God's Amazing Grace*, 248.

2. ПАЗИТИ НА РЕЧИ

а. Које важно начело је Петар поново истакао као услов срећног живота на овој земљи, као и у вечности? Псалам 34:12,13; 1. Петрова 3:10.

„Сотона ради у свакој цркви како би упропастио стадо Божје... Наређено ми је да кажем свакој души која тврди да је Христов следбеник: ’Задржи језик свој од зла, и усне своје, да не говоре преваре.’ Сотона тежи да уништи душу кроз самоуздизање, и његово деловање може се приметити у свакој цркви. Моја браћо и сестре, строго стражите над својим духом. Пазите на своје речи, како вас сотона не би навео да поновите његову историју.“ – *The Upward Look*, 114.

б. Наведи примере људи који су прекршили ово начело и како је то проузроковало срамоту и понижење, нарочито за онога ко је такве речи изговорио. 1. Самуилова 14:24-27,43-45; Јестира 6:6-10.

„Нека с ваших уста не сиђе ни једна једина раздражљива, груба или узрујана реч. Христова милост чека да је затражите. Његов Дух преузеће власт над вашим срцем и савешћу управљајући вашим речима и поступцима. Никада немојте проиграти своје самопоштовање брзоплетим, непромишљеним речима. Трудите се да вам речи буду чисте, а разговори свети.“ – *Child Guidance*, 219.

с. Како ће кршење овог начела многе људе спречити да добију вечни живот? 1. Петрова 3:10 (последњи део). Упореди са Откривење 14:5; 21:27.

„Када се ове особе, које употребљавају чај и кафу, састану на некој друштвеној забави... њихови језици се ослободе и они почињу рђаво дело причања против других. Њихове речи нису малобројне и добро одабране. Ове занимљиве, мале вести оговарања које се препричавају врло често носе отров скандала. Ови непромишљени оговарачи заборављају да имају сведока. Невидљиви Посматрач записује њихове речи у небеске књиге. Све оне нељубазне критике, преувеличани извештаји, она завидљива осећања, изражена под дејством надражујуће шољице чаја, Исус бележи као да су против Њега.“ – *Савети о животу и исхрани*, 354.

3. ТРАЖИТИ МИР

а. На која друга важна начела хришћанског живота нас Петар подсећа? 1. Петрова 3:11; Исаија 1:16,17.

б. Како се можемо „уклонити ода зла и чинити добро“? Јеремија 13:23. Упореди са 1. Коринћанима 6:9-11; Јован 3:5; Јаков 4:7.

„(Они којима апостол Павле пише) морају у свом животу открити славну промену коју је у њима произвела Христова преображујућа милост... Они нису сами могли променити своје срце. И када су њиховим трудом душе напустиле сотонине редове и стале на Христову страну, није требало да присвајају никакве заслуге за тај преображај...

„Сила Божја је једини делотворни фактор у великом делу задобијања победе над светом, телом и ђаволом... Човек не може постићи ништа без Бога, а Бог је своје планове сачинио тако да у делу обнове људског рода не постигне ништа без сарадње људског са божанским. Оно што човек треба да уради је незнатно, а ипак је у Божјем плану то управо онај део који је потребан да би дело било успешно.

„Велику промену видљиву у животу грешника након обраћења није изазвала никаква људска доброта.“ – *God's Amazing Grace, 319.*

с. Која нада и обећање су дати онима који су се предали преображујућој сили јеванђеља, али и даље падају у разним искушењима? 1. Петрова 3:12; Јован 14:13,14.

„Вером и молитвом свако може да одговори захтевима јеванђеља. Нико не може бити приморан да греша. Преступник први сам пристаје на то; он је у својој души наклоњен грешном поступку и тежи за тим и пре него што страст надвлада разум или порок тријумфује над савешћу. Кушање, ма колико да је тешко и јако, никада не представља изговор за грех. 'Јер очи Господње гледају на праведнике, и уши Његове на молитву њихову.' Завапите Господу у молитви својој, ви који се кушате. У свој својој беспомоћности и недостојности, ослоните се потпуно на Исуса, позивајући се у вери управо на Његова обећања. Господ ће вас чути. Он зна како су јаке склоности непрепорођеног срца и пружиће вам помоћ у сваком искушењу.

„Јесте ли пали у неки грех? Одмах, и без икаквог одлагања, затражите од Господа милост и опрштај.“ – *5. Сведочанство, 164.*

4. ЧИНИТИ ДОБРО БЕЗ СТРАХА

а. Који практичан Петров савет, ако га послушамо, може да нам помогне да решимо многе проблеме у међуљудским односима? 1. Петрова 3:13; Приче 15:1.

„Речи проговорене као одговор ономе ко се љути делују као бич и изазивају још већи гњев. Али гњев дочекан ћутњом брзо ишчезне. Нека хришћанин заузда свој језик, чврсто одлучан да не изговори ниједну грубу и нестрпљиву реч.“ – *Порука младима, 79.*

б. Како треба да се опходимо према људима које наизглед не можемо смекшати чак ни љубазним поступањем са њима? 1. Петрова 3:14,16,17.

„Сам Исус никад није куповао мир помоћу компромиса... Слуге Христове су позване на исто то дело и морају се чувати да се не одрекну истине у настојању да спрече неслогу... Прави мир се никад не може постићи ако се попусти у начелним питањима. Исто тако, нико не може бити веран начелу, а да не наиђе на противљење. Деца непокорности се противе хришћанству због његовог духа. Али је Исус рекао својим ученицима: 'Не бојте се оних који убијају тело, а душу не могу убити.' Они који су верни Богу не треба да се боје људске моћи нити сотониног непријатељства. Њихов вечни живот је обезбеђен у Христу. Они треба да се боје само тога да се не одрекну истине и на тај начин проиграју поверење којим их је Бог почаствовао.“ – *Жеља векова, 341.*

с. Шта треба да буде извор свих наших добрих дела и љубазних речи? 1. Петрова 3:16 (први део); Дела 24:16; Јеврејима 9:14.

„У Божјој Речи читамо о постојању добре и лоше савести, па чињеница да те твоја савест не оптужује за непоштовање Божјег закона не доказује да ниси осуђен у Његовим очима. Доведи своју савест пред Божју Реч и увери се да ли је твој живот и карактер у складу с мерилем правде које је Бог у њој изложио.“ – *The Review and Herald, September 3, 1901.*

5. ЗНАТИ НА ЧЕМУ СТОЈИМО

а. Који су неки од главних разлога зашто треба сваког дана да проучавамо Божју Реч? Исус Навин 1:8; Псалам 119:11; 1. Петрова 3:15; 2. Тимотију 2:15.

б. У којој великој опасности се данас налазе многи који тврде да верују у садашњу истину? Осија 4:6.

„Јесу ли млади у стању да с кротошћу и страхом одговоре свакоме ко их запита за разлоге њихове наде? Показано ми је да млади, уопште узев, не схватају наш положај. Страшни призори су управо пред њима, време невоље када ће се проверити вредност карактера сваког појединца.“ – *1. Сведочанство, 455.*

„Порука за ово време – о оправдању вером – порука је од Бога...

„Нисмо на сигурном ако занемарујемо свакодневно претраживање Светог писма у потрази за светлошћу и знањем... Не постоји ни један међу стотином који самостално схвата библијску истину по том питању тако нужном за нашу садашњу и вечну добробит.“ – *Одабране поруке 1, 345, 346.*

„Многи очекују да им њихови проповедници донесу светлост од Бога... Такви људи много губе. Кад би хтели свакога дана да следе Христа... стекли би јасно познање Његове воље а тиме и драгоцену искуство. Баш зато што немају тог правог искуства, браћа која исповедају истину иду у искрама туђе бакље, не препознају глас Духа Божјег и не знају за Његову вољу. Стога их је лако удаљити од вере. Они су непостојани, зато што су очекивали да други стекну искуство за њих.“ – *2. Сведочанство, 725, 726.*

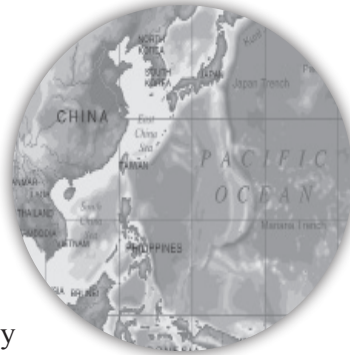
ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Какво је моје држање према супружнику, деци, браћи и колегама?
2. Наведи неке кључне кораке који ће нам дати више снаге да владамо својим језиком.
3. Шта треба да радим ако ме искушење савлада?
4. Објасни разлику између добрих дела и љубазних речи које долазе из чисте савести и себичних побуда у покушају да задобијемо добар углед.
5. Како могу дубље да упознам веровање које исповедам?

Субота, 1. јун 2024.

Дар прве суботе за пројекат страних мисија у пацифичком региону

Дело ширења вести јеванђеља у овом свету је изузетно важан задатак, јер многе душе још треба да чују добре вести спасења. Господ каже да „ће се проповедити ово јеванђеље по свему свету за сведочанство свим народима. И тада ће доћи последак“ (Матеј 24:14). Бог љуби сваког од 7,8 милијарди људи на овом свету и жели да сви они добију прилику да се окрену Њему.

У пацифичком региону практикују се многе религије, укључујући таоизам, будизам, ислам и хришћанство; ипак, већина становника изјашњава се као неверујући или атеисти. Овде нам заиста предстоји обиман посао.

„Цели свет се отвара јеванђељу. Етиопија пружа своје руке к Богу. Из Јапана и Индије и Кине, из земаља нашег континента које су још покривене тамом, из свих крајева овог нашег света допире крик грехом рањених срца која траже да упознају Бога љубави. Милиони и милиони нису никада ни чули о Богу или о Његовој љубави која се открила у Христу. Њихово право је да стекну то знање. Они имају исто право на Спаситељево милост као и ми. На нама који смо примили ово знање, и на нашој деци којој ћемо га пренети, почива одговорност да се одазовемо на њихов вапај.“ – *Васпитање*, 234.

Иако у ширењу вести можда немамо исте слободе у свим регијама, истина проналази свој пут у људска срца, а у многим местима за које то не очекујете ипак има много оних који верују у вест реформације. Ове суботе вас молимо да се нарочито молите за ово дело, да уз Божју помоћ оно може напредовати и припремити још већи број душа за Његово царство.

Да би истина напредовала, потребна су нам средства да изградимо дом молитве како бисмо покренули ширење истине у северном делу овог великог поља. Молимо вас да великодушно приложите своје дарове.

„Јер како пада дажд или снег с неба и не враћа се онамо, него натапа земљу и учини да рађа и да се зелени, да даје семе да се сеје и хлеб да се једе, тако ће бити реч моја кад изађе из мојих уста: неће се вратити к мени празна, него ће учинити шта ми је драго, и срећно ће свршити на шта је пошаљем“ (Исаија 55:10,11)

У име ваше браће и сестара издалека

Крштење које је свима потребно

„За спомен тога и нас сад спасава крштење, али не прање телесне нечистоте, него обећање добре савести Богу васкрсењем Исуса Христа.“ – 1. Петрова 3:21.

„Преколињем чланове цркве у сваком граду да се чврсто ухвате за Господа у одлучним напорима да буду крштени Светим Духом.“ – *Counsels on Health*, 548.

Предлажемо да прочитате: *Пут Христу*, 21-28.

Недеља

26. мај

1. ЈЕДИНИ ПУТ СПАСЕЊА

- a. Шта је Петар износио и у писмима и у проповедима као једини могући пут спасења? 1. Петрова 3:18; Дела 4:10-12.
- b. Зашто Бог у својој милости није једноставно могао да опрости грешницима и спаси их без жртвовања свог Сина? Исаија 26:10; Римљанима 8:7. Упореди са Римљанима 5:10; Колошанима 1:20-22.

„Човек је у свом стању невиности одржавао радосну везу са (Богом)... Међутим, после пада у грех, више није могао да доживи радост у светости и зато је покушао да се сакрије од Божјег присуства... Грешник не може бити срећан у Божјој присутности; он се клони дружења са светим бићима. Кад би му било дозвољено да уђе у небо, за њега то не би представљало никакву радост. Дух несебичне љубави која тамо влада... не би такоа струне његове душе. Његове мисли, његове потребе, његове побуде биле би стране безгрешним становницима. То би била нота несклада у небеској мелодији. Небо би за њега било место мучења... Од Бога не потиче никаква самоволна одлука која искључује зле са неба; они се својом недостојношћу сами искључују из небеског друштва. Божја слава за њих била би огањ који прождире.“ – *Пут Христу*, 22, 23.

2. СИГУРНОСТ КРОЗ ЊЕГОВО ВАСКРСЕЊЕ

а. Иако смо спасени Христовом смрћу, у ком смислу смо „спасени и васкрсењем Исуса Христа“? 1. Петрова 3:21 (последњи део); 1. Коринћанима 6:14; 15:22,23; 1. Солуњанима 4:13-16.

в. Шта Петар објашњава по питању тога ко је заиста испунио очев налог и васкрсао Исуса? Упореди Дела 2:22-24 са 1. Петрова 3:18.

„Онај који је умро због греха света требало је да остане у гробу одређено време. Он је у тој каменој тамници био као затвореник божанске правде... Он је носио грехе света и само је Његов Отац могао да га ослободи.“ – *The Youth's Instructor, May 2, 1901.*

„Васкрснувши Христа из мртвих, Отац је прославио свог Сина пред римским стражарима... сотонином војском и небеским световима.“ – *Lift Him Up, 102.*

„Тада је моћни анђео, гласом због кога се земља затресла, објавио: 'Исусе Сине Божји, твој Отац те зове!' И Онај који је имао моћ да савлада смрт и гроб изашао је.“ – *The Present Truth, February 18, 1886.*

„Бог је обучен у силу; Он може да васкрсне оне који су мртви у преступу и греху, и да, помоћу Духа који је васкрсао Исуса из мртвих, промени карактер људи, враћајући души изгубљен лик Божји.“ – *The Youth's Instructor, February 7, 1895.*

с. Ко ће васкрснути све свете у бесмртност приликом Христовог другог доласка, и под којим условом ће то једино бити могуће? Римљанима 8:9-11.

„Смртна тела васкрснута су Духом који борави у вама...

„Животворна сила Христовог Духа који пребива у смртном телу везује сваку верну душу за Исуса Христа...

„Давалац живота позваће своје икупљене у првом васкрсењу... Силом Спаситеља који је живео у њима док су били живи и зато што су били учесници у божанској природи, они су васкрснути из мртвих.“ – *Selected Messages 2, 271.*

„Христос на смрт гледа као на сан – тишина, тама, сан. Он о смрти говори као о пролазном тренутку... И за све који заиста верују у Христа смрт је сасвим безначајно питање. Умрети у Христу значи само заспати у Њему.

„Иста сила која је Христа подигла из мртвих подићи ће и Његову Заједницу.“ – *Мој живот данас, 322.*

3. „СИЛА“ У ЈЕВАНЂЕЉУ

а. Кога је Исус ангажовао у проповедању јеванђеља и у позивима палом човечанству у старозаветном времену? 1. Петрова 3:18 (последњи део),19,20. Како бисмо разумели ко су били „духови у тамници“, упореди ову фразу са Приче 5:22; Исаија 42:6,7; 61:1.

„Бог се непрекидно обраћа људском срцу, позивајући га да препозна Његову љубав и милост... Тако се обраћао људима у свим временима. У Нојево доба Христос је преко људи разговарао са људским родом и проповедао онима који су се налазили у ропству греху.“ – *This Day With God*, 278.

„Дух је и пре тога био на овом свету; Он је деловао на срца људи од самог почетка дела искупљења.“ – *Жеља векова*, 648.

б. Након свог вазнесења, кога је Христос послао да ученицима да снагу да наставе дело јеванђеља? Јован 14:12,16,17; 20:21,22; Дела 1:2.

„Док је Христос био на земљи, ученицима није био потребан никакав други помагач. Али кад буду лишени Његовог присуства, они ће осетити потребу за даром Светог Духа и тада ће им Он бити дарован.

„Свети Дух је Христов представник, али је лишен људске личности и не зависи од ње. Оптерећен људском природом, Христос није могао лично бити на сваком месту. Стога је било у њиховом интересу да се Он врати Оцу, а да Свети Дух буде на земљи Његов заступник. Тада нико неће бити посебно привилегован само због места у ком живи или због свог личног додира са Христом. Посредством Духа, Спаситељ ће бити доступан свима и на сваком месту. У том смислу Он ће им бити ближе него да се није узнео на небо.“ – *Жеља векова*, 648.

с. Које Христово обећање треба поново да буде испуњено у време послетка, још изобилније него у време апостола? Јоило 2:28-31; Осија 6:3.

„Велико дело јеванђеља завршиће се испољавањем силе Божје не мање од оне која је пратила његов почетак.“ – *Велика борба*, 541.

4. КРШТЕЊЕ КОЈЕ НАМ ЈЕ СВИМА ПОТРЕБНО

а. Објасни потпуно крштење неопходно за спасење. Марко 1:7,8; Јован 3:3,5.

„Атмосфера цркве је тако хладна... Топлота њихове прве љубави се замрзла и уколико се не одмрзне крштењем Светога Духа и ако се не покаје и прва дела чини, њен ће жижак бити уклоњен са места својега.“ – *Сведочанства за проповеднике, 141.*

б. Зашто многи хришћани имају потешкоћа у испуњавању завета датих при крштењу водом? Јеврејима 5:11,12; 6:1,2.

„Има многих који не пружају очигледне доказе да су верни завету учињеном приликом крштења. Формализам, тежња за почастима у свету, гордост и самољубље ослабили су њихову ревност.“ – 9. *Сведочанство, 159, 160.*

„Колико је радницима потребно крштење Светим Духом, како би могли постати истински мисионари за Бога!“ – *Counsels on Sabbath School Work, 155.*

„Наш посао данас је да покоримо Христу своје душе, како бисмо били спремни за времена одмарања од лица Господњег – спремни за крштење Светим Духом.“ – *Евангелизам, 527.*

с. Ко једино може очистити нашу савест како би наши завети дати приликом крштења постали право „обећање добре савести Богу“? Упореди 1. Петрова 3:21 са Јеврејима 9:14; Римљанима 8:9,10.

„Оно што нам је потребно јесте савест освежена Духом Божјим; многима је савест отупела због попуштања греху и неверовању. Морамо знати шта представља вера, морамо схватити да нам је неопходна жива повезаност са небеским Богом.“ – *The Signs of the Times, July 25, 1892.*

„Ко осим Светог Духа може уму открити моралне стандарде праведности и осведочити га о греху, произвести жалост која је по Богу, која доноси покајање за које се не треба кајати и довести до испољавања вере у Онога који једино може да нас спаси од свих греха?“ – *Selected Messages 3, 137, 138.*

5. УСМЕРАВАЊЕ НАШИХ МИСЛИ

а. На шта Петар још једном указује управљајући нашу пажњу на спасење? 1. Петрова 3:21 (последњи део),22; Јеврејима 8:1.

„(Господ Исус) седи с десне стране Богу и као Бог прима врховну част, славу коју је имао пре него што је створен свет. Он своје дарове дели свима онима који вером полагају право на њих...

„Ми у Богу нашег спасења имамо неисцрпне ризнице, океан љубави.“ – *That I May Know Him, 338.*

„Он је устао из гроба окружен облаком анђела у чудесној сили и слави – Божанство и људско су били обједињени. У своју руку узео је свет на који је сотона полагао право као на своје власништво, и својим чудесним делом полагања сопственог живота поново је довео цели људски род у Божју наклоност.

„Нека нико не усваја ограничено и ускогрудо становиште да било које човеково дело може допринети да се умањи дуг за његов преступ, чак и у најмањој мери. То је смртоносна заблуда. Ако то желите да схватите, морате престати да се препирете око својих омиљених идеја, и понизног срца проучавати откупљење. То питање је тако слабо схваћено да су хиљаде и хиљаде оних који тврде да су Божји синови заправо деца злога, јер се ослањају на своја дела. Бог увек захтева добра дела, и закон то тражи, али зато што се човек довео у грешан положај где су његова добра дела безвредна, само Исусова праведност може бити од помоћи. Христос је у стању да спасе вајвек свакога јер свагда живи да се може молити за нас. Све што човек може да учини за своје спасење је да прихвати позив... Нема греха којег човек може починити, а за који није плаћена довољна цена на Голготи. Стога крст, усрдним позивима, непрекидно нуди грешнику потпуно помирење.“ – *Одабране поруке 1, 327, 328.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како могу наћи већу радост у разговорима и размишљању о Исусу и Његовој Речи?
2. Који доказ постоји о деловању Светог Духа у мени?
3. Шта ће повећати меру Светог Духа који ми је дат за службу?
4. Како могу искусити крштење Светим Духом у пунини?
5. Због чега пречесто губимо из вида Исуса и због тога губимо веру?

ЖИВЕТИ НОВИМ ЖИВОТОМ

„Да остало време живота у телу не живи више жељама човечијим, него вољи Божијој.“ – 1. Петрова 4:2.

„Они који су заиста посвећени поштоваће Реч Божју и покоравати јој се чим је отворе, и показаће снажну жељу да сазнају шта је истина по сваком доктриналном питању.“ – *Faith and Works*, 121.

Предлажемо да прочитате: *That I May Know Him*, 104;
Пророци и цареви, 481, 482.

Недеља

2. јун

1. УВЕК ОХРАБРУЈУЋА МИСАО

а. О чему нам апостол Петар саветује да размишљамо како бисмо били ојачани и охрабрени када се нађемо у мноштву искушења и недаћа? 1. Петрова 4:1; Јеврејима 12:3.

„Можемо оснажити своју веру и освежити своју љубав ако често одлазимо до подножја крста и тамо размишљамо о понижењу нашег Спаситеља.“ – *Our High Calling*, 361.

„Кад, дакле, Христос пострада за нас телом, и ви се том мисли наоружајте: јер који пострада телом, престаје од греха’ (1. Петрова 4:1)... Питајмо се стога: ’Шта би наш Спаситељ учинио кад би био у нашим околностима?... Он је на то питање већ одговорио личним примером. Напустио је своје царско величанство, одрекао се своје славе, жртвовао сва блага неба и своје божанство заоденуо људском природом, да би се могао приближити људима таквима какви су затечени. Он је примером показао да и живот свој полаже за спасење грешника.“ – 4. *Сведочанство*, 75, 76.

„Христос је био у свему кушан као и ми. Нека они који су опхрвани искушењима, који осећају да су их пријатељи напустили, размишљају о Христу... како се сам у пустињи суочава са искушењима тежим од било ког које је снашло њих. Нека не западну у очајање, нека испруже дрхтаву руку вере како би ухватили руку која је испружена да спасе. Нека своје беспомоћне душе предају Исусу који, управо зато што је прошао кроз све то, зна како да избави оне који се кушају.“ – *Manuscript Releases 21*, 12.

2. КРОЗ СТРАДАЊА У ПОБЕДУ

а. Зашто Бог намерно дозвољава да прођемо кроз страдања и невоље? 1. Петрова 4:1 (последњи део); 2. Кор. 12:7-10.

„Кад се Спаситељ у блиставом сјају своје славе открио Павлу... Он је физички ослепео од блиставе славе Онога на кога је до тада хулио, али то је било само зато да би могао духовно да прогледа, да би се пробудио из летаргије која је отупила и умртвила његову моћ поимања.“ – *Коментари библијских текстова*, 605.

„Велики страх који ме је притискао био је тај да ћу, ако одговорим на позив дужности и будем тврдила да ми Највиши указује част шаљући ми визије и откривења за народ, пасти у искушење да се предам грешном самоуздизању и... изазовем Божје негодовање и изгубим сопствену душу...“

„Сада сам се молила да ме, ако већ морам да идем и говорим оно што ми је Бог показао, Он сачува од недоличног самоуздизања. Анђео ми је рекао: 'Бог је чуо твоје молитве, и услишиће их. Ако ти запрети ово зло којег се плашиш, Бог ће испружити своју руку да те спаси; кроз невоље Он ће те привући себи, и сачуваће твоју понизност. Верно пренеси поруку; истрај до краја, па ћеш јести плодове са дрвета живота и пити воду живота.“ – *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, 67, 68.

б. Иако се кушамо грешним жељама тела, шта треба да буде циљ сваког хришћанина? 1. Петр. 4:2,15; Ефесц. 4:17,22-24.

„Од својих следбеника Бог захтева више него што то многи од њих увиђају. Ако желимо да своју наду на спасење не градимо на лажним темељима, морамо Библију прихватити онако како је написана и веровати да Господ све што каже управо тако и мисли. За све што од нас тражи, Он нам у својој милости даје и могућност да то извршимо. И ако не испунимо прописе који су нам дати у Божјој Речи, нећемо на дан суда имати никаквог изговора.“ – 5. *Сведочанство*, 158.

„Обраћење је дело које многи не цене. Није мала ствар променити земаљски ум који љуби грех и довести га у разумевање неизрециве љубави Христове... Када (душа) то схвати, на свој пређашњи живот гледаће са гнушањем и одвратношћу. Она мрзи грех... Одриче се пређашњих задовољстава. Она поседује нов ум, нова осећања, нове интересе, нову вољу.“ – *The Faith I Live By*, 139.

3. НЕКЕ НАВИКЕ КОЈЕ ТРЕБА САВЛАДАТИ

а. Које грешне жудње Петар помиње као честе и тешко савладиве? 1. Петрова 4:3.

Развратност, пожуда: „Слободе које се узимају у ово доба у коме преовлађује зло не смеју да буду мерило за Христове следбенике. Међу хришћанима који се припремају за бесмртност не сме бити помодног исказивања фамилијарности... Ако су пожудност, исквареност, прељуба... уобичајени међу онима који не познају истину... колико је важно да они који тврде да су Христови следбеници... стоје у потпуној супротности са онима којима владају животињске страсти!“ – *Темељи срећнога дома*, 267.

Пијанство: „Једини начин на који човек може бити сачуван од силе неумерености јесте да се у потпуности уздржава од вина, пива и силовитих пића... Част ће бити указана ономе који победи, чије име неће бити избрисано из књиге живота.“ – *Child Guidance*, 401, 402.

Забаве, гозбе: „Назови-хришћани који су површни у карактеру и верском искуству често су у рукама кушача као мамац за друге. Ова врста хришћана увек је готова да се окупи за разоноду или спорт и њихов утицај привлачи друге. Младе људе и жене, који су покушали да буду библијски хришћани, они наговарају да се прикључе седељки... Они нису у стању да схвате да су такве забаве у ствари сотонина гозба припремљена да спречи душе да... прихвате беле хаљине карактера, које су Христова правда. Такви постају збуњени па не знају шта као хришћани треба да чине.“ – *Темељи срећнога дома*, 418, 419.

„Многи који су прихватили здравствену реформу, оставили су све што је штетно, али да ли због тога... могу да једу колико им се прохте? Они седају за сто... препусте се апетиту и претерано једу...

„Какав је утицај претераног једења на желудац? Он се исцрпљује, органи за варење слабе, и болест, заједно са свим својим злима долази као последица...

„Они се лоше осећају и чини им се да су њихова деца веома рђава. Они не могу сталожено да разговарају са њима, нити љубазно и благо да поступају у својој породици. Сви око њих погођени су њиховом болешћу; сви треба да пате због последица њихове слабости...

„Чак и поборници здравствене реформе могу да погреше у количини хране коју уносе.“ – *Савети о животу и исхрани*, 107, 108.

Гнусна идолопоклонства: „Они није требало да се прилагођавају обичајима незнабожаца, нити да сачувају спомен њиховим гнусним идолопоклонствима. Колико год био драгоцен материјал од кога су направљени, колико год вешто били израђени, сви идоли посвећени незнабожачкој служби морали су бити уништени.“ – *The Signs of the Times*, January 13, 1881.

4. СЛИЧНИ ХРИСТУ СВУДА И УВЕК

а. Која је најчешћа последица коју ћемо осетити у овом животу чим одлучимо да живимо по Божјој вољи? 1. Петрова 4:4,12.

„Што се више ближимо крају, сотона... ће се користити својим представницима да би исмевао и клеветао оне који ’граде зид.’“ – *Пророци и цареви, 449.*

„У сузама ће (народ Божји) опомињати грешнике да не газе Божји закон и понизити се пред Господом у неизрецивој тузи и покајању. Грешници ће се подсмевати њиховој тузи и правити шале на рачун њихових озбиљних опомена. Али управо је тај душевни страх и понизност ових верника највећи доказ да они поново стичу снагу и племенитост карактера изгубљене услед греха.“ – *Пророци и цареви, 403.*

б. Чег а сваки хришћанин треба да се сети док пролази кроз ругање или презир? 1. Петрова 4:5,13-16; 2. Петрова 2:12.

с. Какво треба да буде наше држање док они који нас исмевају доживљавају напредак – а како треба да се понашамо када им се нешто лоше дешава? Како треба да се поставимо према свима који нам чине зло? 1. Петрова 4:17-19; Матеј 5:44.

д. Шта треба да имамо на уму по питању оних који нас исмевају и презиру нас – и како можемо постићи такво стање ума? 1. Петрова 4:6; Ефесцима 2:3-5; 2. Тимотију 2:24-26.

„Кад наиђете на оне који... имају предрасуде према истини, не будите сувише упорни у наметању својих схватања. Разговарајте с њима најпре о предметима око којих се можете сложити. Клекните с њима на молитву... И једни и други бићете доведени у тешњу везу с небом, предрасуде ће ослабити, а онда ћете и лакше допрети до њихових срца.“ – *Евангелизам, 335.*

5. СЕЋАТИ СЕ У СВАКОЈ СИТУАЦИЈИ

а. Чег а увек треба да се сетимо, без обзира да ли смо успешни, здрави и срећни или болесни, тужни и пролазимо кроз неке губитке? 1. Петрова 4:7.

„Ако се саветујемо са својим сумњама и страховима, или покушавамо да без вере решимо све што не можемо јасно да сагледамо, невоље ће се само повећавати и продубљивати. Међутим, ако дођемо Богу, осећајући се беспомоћним и зависним, као што у ствари јесмо, и у понизној и чврстој вери изнесемо своје жеље Њему, који има бескрајно знање, који сагледава све од постања и који својом вољом и речју управља свиме, Он може и жели да саслуша наш вапај и учиниће да светлост заблиста у нашем срцу. Искреном молитвом повезујемо се са духом Бескoначнога. У то време можда нећемо имати никакав значајан доказ да се лице Откупитеља у својој љубави и самилости окреће нама, али то је ипак тако. Можда нећемо осетити Његов видљиви додир, али је Његова рука у љубави и сажаљивој нежности над нама...

„Истрајност у молитви је услов за услишење. Ако желимо да растемо у вери и стекнемо искуство, морамо да се молимо... Петар опомиње вернике да буду 'трезни у молитвама' (1. Петрова 4:7)... Стална молитва представља нераскидиву заједницу душе са Богом, јер тада живот од Бога утиче у наш живот, а из нашег живота чистота и светост враћају се Богу.“ – *Пут Христу, 124-126.*

„Ове апостолове речи биле су написане као поука верницима у свим вековима, а оне имају нарочити значај и за оне који живе у време кад се 'крај свему приближи.' Свакој души... потребне су његове поуке и опомене, речи вере и охрабрења.“ – *Дела апостола, 389.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Куда треба да „одем“ вером када се нађем услед патњи и невоља – и зашто?
2. Са којим циљем нас Бог води кроз патње и невоље?
3. Јесам ли и даље роб својим пређашњим, световним жудњама? Ако јесам, колико дуго планирам да одлажем своје потпуно предање?
4. Какво треба да буде моје држање према онима који ме исмевају?
5. Шта ме можда спречава да имам онако снажан молитвени живот како би требало?

Непрестана љубав

„А пре свега имајте непрестану љубав међу собом; јер љубав покрива мноштво греха.“ – 1. Петрова 4:8.

„Дела љубави имају дивну моћ, јер су божанска.“ – *Васпитање, 102.*

Предлажемо да прочитате: *Васпитање, 101-105.*

Недеља,

9. јун

1. ДУБИНА ЉУБАВИ – ВЕЛИКИ ПОКАЗАТЕЉ

а. Како је грех изопачио дубину наше љубави? 1. Мојсијева 3:12.

„Љубав, захвалност и оданост према Створитељу – све је то било потиснуто (Адамовом) љубављу према Еви. Она је била део његовог бића и није могао поднети помисао да се растане од ње (након што је појела забрањени плод)... Одлучио је да дели њену судбину; ако она мора да умре, и он ће умрети с њом...

„(Касније, пред Богом) Адам није могао свој грех ни порећи ни оправдати, међутим, уместо да покаже да се каје, покушао је да кривицу пребаци на своју жену, а тиме и на самога Бога.“ – *Патријарси и пророци, 32, 33.*

б. Који је најједноставнији начин на који могу проверити да ли сам прави хришћанин? 1. Јованова 2:9; 4:20; Јован 13:35.

„Синоћ сам сањала да се мала група окупила на верском састанку. Једна особа је дошла и села у мрачни кутак, где неће привлачити много пажње. Тамо није владао дух слободе. Господњи Дух био је потиснут. Било је неких примедби... Било је очигледно да у срцу оних који тврде да су веровали у истину није било Христове љубави, и као неизбежна последица њеног недостатка, приметан је био и недостатак Христовог Духа... Цео састанак ником није донео освежење.

„Док се састанак приближавао крају, странац је устао и са сузама и гласом пуним жалости, рекао је присутнима да имају велики недостатак у својој души и у свом искуству, недостатак Исусове љубави.“ – *This Day With God, 157.*

2. РАЗУМЕВАЊЕ НАЧЕЛА ЉУБАВИ

а. На ком начелу се темељи концепт љубави у овом свету? Лука 6:32-34.

б. На ком начелу се темељи права, божанска љубав? Матеј 5:44,45; Јован 15:13; 1. Јованова 4:7-11.

„Љубав је више од побуде, од осећања. То је живо, активно и делотворно начело. Она није вођења осећањима, већ вољом. Она обухвата чврсту одлучност потчињеног и ублаженог ума, који се чврсто држи снаге Бесконачнога, говорећи: 'Служићу ти све до смрти.'“ – *The Signs of the Times, June 20, 1900.*

„Ако би сви који траже царство Божје и његову праведност били спремни да увек чине дела Христова, колико би стаза за небо постала лакша! Божји благослови уливали би се у душу, а са ваших усана непрестано би се уздизала слава Господу. Тада бисте служили Богу по начелу. Ваша осећања можда неће увек бити радосна; понекад ће облаци прекрити хоризонт нашег искуства; али хришћанска нада не заснива се на нестабилном темељу осећања. Они који делују по начелу угледаће славу Божју изнад сенки и почиваће на сигурној речи обећања. Они неће престати да поштују Бога, колико год да се њихова стаза чини мрачном. Непријатељства и искушења ће им само пружити прилику да испоље искреност своје вере и љубави.“ – *The Review and Herald, October 20, 1910.*

с. Ако, иако крштени, и даље имамо проблема да опростимо, попустимо и испољимо љубав и трпљење, шта нам недостаје? Римљанима 8:7-10; 1. Јованова 4:8.

„Права посвећеност сједињује вернике са Христом и међусобно нежним везама саосећања љубави. То јединство омогућује да у срце стално теку обилни токови Христове љубави, која се поново излива у међусобној љубави једних према другима.

„Битне особине које сви треба да поседујемо су оне особине које су употпуњавале Христов карактер – Његова љубав...

„Претпоставка да човек може веровати и надати се вечном животу, а немати Христу сличну љубав према својој браћи, представља највећу и најсудбоноснију обману.“ – *Коментари библијских текстова, 563.*

3. НАЧЕЛО КОЈЕ ТРЕБА ДА НАУЧИМО

а. Које свето начело нас Петар подстиче да научимо и испољавамо у свакодневном животу? 1. Петрова 4:8 (први део); 1:22.

б. У ком смислу ће љубав „покрити мноштво греха“? 1. Петрова 4:8 (последњи део). Упореди са Приче 17:9; Јаков 5:19,20.

„Ако сматраш да те је твој брат повредио, иди к њему у духу нежности и љубави и онда може доћи до разумевања и помирења. Када имаш посла са заблуделима, увек имај на уму да заправо имаш посла са Христом у лику Његових светих. Иди своме брату за кога мислиш да је у криву и попричај са њим насамо, у љубави; ако успеш да решиш проблем, успео си да придобијеш свог брата без истицања његових слабости; ваше измирење из перспективе других представљаће покривање мноштва греха. Други неће морати да сазнају о вашем проблему, неће доћи у ситуацију да морају да сумњичаво мотре на сваки корак брата за кога сматраш да је у заблуди и погрешно тумачити његове побуде.“ – *The Review and Herald, February 24, 1891.*

„Свети списи јасно уче да са оним који погреша треба поступати стрпљиво и веома обазриво. Правилним поступањем би се и срце које привидно изгледа окорело и несаломиво могло придобити за Христа. Христова љубав покрива мноштво греха. Његова милост никад не наводи на разобличавање туђих престапа, осим ако је то неопходно у циљу позитивног исхода.“ – *Савети за родитеље, учитеље и студенте, 219.*

„А пре свега’, пише апостол, ’имајте непрестану љубав међу собом’ (1. Петрова 4:8). Не слушајте разне извештаје о неком брату или сестри. Будите веома пажљиви како примате тужбу на вашег ближњег. Питајте онога ко износи оптужбу да ли је послушао Божју Реч по овом питању. Христос нам је оставио изричит пример у погледу тога шта би требало чинити. Иди своме брату и у четири ока изнеси му његове погрешке. Немој тражити изговоре за то, говорећи: ’Нема личне увреде између оптуженога и мене.’ Правила која је изнео Христос тако су јасна, да овај изговор не стоји.

„Без обзира да ли између тебе и онога ко је оптужен постоји лична увреда или не, Христов налог је исти. Твом брату потребна је помоћ. Реци њему, не неком другом, да о њему круже разне гласине. Дај му могућност да то објасни.“ – *In Heavenly Places, 292.*

4. ГЛАВНИ ПЛОД ЛЈУБАВИ

а. На коју карактерну особину Петар указује као на добар знак да Божја љубав борави у срцу? 1. Петрова 4:9.

в. Зашто је гостољубивост суштински важна хришћанска врлина? Јеврејима 13:2; Римљанима 12:13.

„Чак и међу онима који тврде за себе да су хришћани, праве гостољубивости све је мање. Могућности и прилике да укажу гостопримство многи и од наших верника не сматрају преимућством и благословом – као што би то према саветима Речи Божје требало. Премало је међусобне дружељубивости, премало је склоности да се за породичним столом нађе место за још двоје или троје, без испољавања збуњености или тежње за раскошним истицањем. Неки се изговарају да би им то задало 'сувише бриге и труда' ...

„Бог је незадовољан себичним интересовањем које се тако често испољава само 'за себе и своју породицу'. Свакој породици која гаји овакав дух неопходно је обраћење да би се руководила племенитим начелима која је Христос примером показао у свом животу. Они који се затварају у себе и нису спремни да укажу гостопримство посетиоцима сами себе лишавају многих благослова.“ – 6. Сведочанство, 316, 317.

„Познајем људе који тврде да исповедају истину, али чија су срца толико затворена услед себичности... Они су целог живота мислили и живели само за себе. Жртвовати се ради добра других, лишити се нечега да би други од тога имали користи, то код њих уопште не долази у обзир... Њихов идол је сопствено 'ја'. Драгоцене седмице, месеци и године прелазе у вечност, а на небу се њима не уписује ниједно добро дело, никаква жртва ради добра других; они нису нахранили гладног, обукли голог нити примили странца.“ – 2. Сведочанство, 24.

с. Коју плитку, лажну „гостољубивост“ испољавају многе хришћанске породице? Јов 1:4; 2. Царевима 20:13-15.

„Проводити у припреми за дочек гостију време које с правом припада Господу, значи одрицати се Христа...

„Тежња за раскошним истицањем пред гостима доноси непотребне бриге и терете. Да би припремила што богатију трпезу, домаћица се прекомерно оптерећује; а гости, зато што је припремљено тако много разноврсних јела, превише једу; и болест и патња су неизбежне последице преморености с једне стране и неумерености у јелу с друге стране. Тако скупо припремљена гошћења представљају и физичко оптерећење и веома су нездрава.“ – 6. Сведочанство, 316.

5. ПРАВА ХРИШЋАНСКА СЛУЖБА

а. Наведи један од примера како се љубав испољава у животу правог хришћанина. 1. Петрова 4:10.

„Бог је сваком човеку одредио посао у складу с његовим способностима. Кроз васпитање и практичан рад људи ће се оспособити да се снађу у свакој прилици. Потребно је мудро планирати да би свако био постављен на одређено место и могао стећи искуства која ће га учинити подесним за одређене одговорности.“ – 9. Сведочанство, 228.

„Млади би нарочито требало да осећају потребу да развијају своје умне способности и да користе погодне прилике како би постали мудри и могли добро да послуже Ономе који је свој скупочени живот дао за њих... Нека свако искористи све прилике које му Божје провиђење пружа како би се што више обогатио библијским знањем и науком.

„Сваки таленат дат човеку требало би употребити како би му се увећала вредност, и све што умножимо морамо вратити Богу. Ако вам недостаје манира, гласовних могућности или образовања, не морате заувек остати у таквом стању. Морате непрестано тежити да достигнете виши стандард и у образовању и у верском искуству... Бог нам не отвара пут на коме ће било ко имати изговор што ради немарно; а ипак, они који раде у Његовом делу многоме врше управо такав посао, што Он не прихвата.“ – *Fundamentals of Christian Education*, 213-215.

б. Шта треба да буде једини циљ целе наше службе? 1. Петрова 4:11; Колошанима 3:23.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Каква је разлика између божанске љубави и световне „љубави“?
2. Које начело је темељ хришћанске љубави?
3. Како могу гајити племенитије навике гостољубивости?
4. Које типове хришћанске службе би било корисно да развијем?
5. Како могу бити сигуран да је моје дело за Бога, а не немарно и алкаво?

Апел црквеним вођама

„Понизите се, дакле, под силну руку Божију, да вас повиси кад дође време.“ – 1. Петрова 5:6.

„Они који стоје као представници (Божјег народа) нису сви хришћанска господа. Код многих преовлађује дух који тежи владању другима.“ – *Сведочанства за проповеднике, 231.*

Предлажемо да прочитате: *Сведочанства за проповеднике, 313-324.*

Недеља

16. јун

1. ИСКУСТВО КОЈЕ ЈЕ ПОТРЕБНО СВАКОМ ВОЂИ

а. Када је апостол Петар постао прави пастор, спреман да брине за душе других? Матеј 26:75; Јован 21:15-17; 1. Петрова 5:1.

„Петар се одрекао 'Човека бола'... Али се искрено покајао и поново обратио. У скрушености душе поново се предао своме Спаситељу... Он је тада био спреман да покаже самилост према онима који се кушају. Понизивши се у потпуности могао је да саосећа са слабима и залуталима. Сад је могао да упозорава и опомиње оне који су у својој охолости склони претеривању и заиста се удостојио да утврђује своју браћу.“ – 3. *Сведочанство, 386.*

б. Слично томе, какво искуство мора имати сваки пастор и црквени вођа данас? Јован 3:1-3.

„Резултат овог разговора је било обраћење Никодима. Исте ове речи Христос упућује председницима конференција, старешинама цркава, онима који заузимају разне одговорне положаје у нашим установама: 'Заиста, заиста вам кажем: ако се ко наново не роди, не може видети царство Божије.'“ – *Сведочанства за проповеднике, 333.*

„Божја сила обраћења мора да делује на срца проповедника, у противном, нека траже неки други позив...“

„Све док проповедници не буду обраћени, цркве ће бити болесне и на самрти.“ – *Евангелизам, 485, 486.*

2. ОПОМИЊАТИ СА АУТОРИТЕТОМ

а. Шта црква мора да размотри пре него што позове неку особу у службу, а о чему та особа мора да размисли пре него што прихвати позив? 1. Петрова 5:2 (први део).

„Бог је не једном показао да лица која нису пружила непобитне доказе да их је Он позвао не треба охрабривати да се прихватају тог рада. Терет бриге за своје стадо Бог неће поверити непогодним поједницима. Они које Бог позива морају бити људи дубоког искуства, прокушани и проверени, људи здравог расуђивања, људи који се не плаше да осуде грех у духу кротости, људи који знају како се чува и храни стадо Божје.“ – *1. Сведочанство, 194.*

„Сви они који се прихвате одговорности саветника и сви они који раде са душама... никад неће бити мудрији ако најпре не постану мањи и безвреднији у својим очима... Ова промена мора да се догоди у сваком човеку, пре него прихвати положај једног вође или управитеља у светом Божјем делу.“ – *Сведочанства за проповеднике, 334, 335.*

б. На какву опасност је Петар упозорио раднике у Божјем винограду? 1. Петрова 5:2 (други део).

„Жеља да се оствари велика зарада, уз решеност да се други лише Богом даних права, има своје порекло у сотонином духу... Тешко да се можемо ослонити на оне који су упали у ову замку, осим ако се потпуно не обрете и наново не роде.“ – *Свед. за проповеднике, 356.*

„Људи који се налазе на одговорним положајима треба на средства којима управљају да гледају као на оно што припада Богу и да их употребљавају штедљиво...“

„Одговорност да употребљава и троши Господњи новац не би требало поверити расуђивању једног човека. За сваки потрошени долар потребно је приложити рачун. Божја средства треба трошити у одговарајуће време и на правом месту.“ – *Medical Ministry, 165.*

с. Иако рад за Господа није добро плаћен посао, о чему би црква ипак требало да размисли? 1. Тимотију 5:17,18.

„Сваки радник у нашим установама треба да буде праведно награђен. Ако радници примају одговарајуће плате, они ће са задовољством давати прилоге за дело Божје. Није право да неки примају велике плате, а други који верно и савесно обављају неопходне послове, примају знатно мање.“ – *The Publishing Ministry, 239.*

3. ПОТРЕБНО ЈЕ ПОНИЗНИЈЕ ДРЖАЊЕ

а. Који је главни узрок проблема међу браћом на изузетно одговорним положајима? 1. Петрова 5:3; 3. Јованова 9.

„Дух доминације се проширио и на председнике наших конференција. Ако је неко сувише уверен у своју моћ, настоји да је примењује над својом браћом, сматрајући да има право да своју вољу намеће као закон, таквог је најбоље и најсигурније сменити, како не би нанео већу штету, изгубио своје лично спасење и угрозио спасење других.“ – *Сведочанства за проповеднике, 327.*

б. Који позив је упућен свим локалним црквеним вођама и старешинама, који ће, ако га послушају, спречити појаву охолости и дух самоуздизања међу браћом на узвишеним положајима? 1. Петр. 5:2 (први део); 1. Кор. 6:2-5.

„Показано ми је да је погрешно сматрати да људи на специјалним положајима у Батл Крику поседују мудрост која је далеко изнад мудрости осталих људи...

„Многи су навикли да, чим дођу у неку тешкоћу или проблем, пишу и потраже савет и упутство. Али погрешно је да они који су стављени на одговорна места у разним нашим установама зависе од људи... Јадно и слабо ће бити искуство оних који су навикли да потпуно зависе од других...

„Да ли људе у Батл Крику треба сматрати бескрајно мудрима?“ – *Сведочанства за проповеднике, 337-339.*

„Не очекујте нити тражите снагу од људи који су на одговорним положајима, јер исти ти људи су у опасности да закључе да је одговорни положај доказ нарочите Божје наклоности и силе. Наше су цркве слабе, јер су њени чланови васпитани да гледају на људе и да се ослањају на људску помоћ, па се хиљаде долара непотребно троше на превоз одређених људи од једног места до другог да би сређивали безначајне тешкоће.“ – *Сведочанства за проповеднике, 343.*

с. Шта ће омогућити мање искусним радницима да добију бољу визију успеха? Наведи пример када је недостатак овога довео до неуспеха. 1. Петрова 5:5 (први део); 1. Цар. 12:6-8,16; Лука 6:39.

„Млади би могли да шире снажан утицај када би одбацили своју охолост и себичност, посвећујући се у потпуности Богу.“ – *1. Свед., 436.*

„Нека млади гаје поучљив дух, како би напори оних који желе да им помогну могли бити од користи.“ – *The Youth's Instructor, August 31, 1893.*

4. ПЕТРОВ ПРИМЕР ПОНИЗНОСТИ

- а. Како знамо да једнократно искрено обраћење или искуство са Господом није довољно за пастора – или било ког верника? 2. Коринћанима 13:5; Јеврејима 3:13.**

„Кад је једном касније посетио Антиохију, Петар је својим пажљивим ставом према вернима из незнабожаца задобио поверење многих. Извесно време је поступао према светлости која му је била дата с неба. Био је толико савладао своје природне предрасуде да је седео за заједничким столом с обраћенима из незнабожаца. Међутим, кад су из Јерусалима дошли неки Јевреји који су ревновали за обредни закон, Петар је неразборито променио своје држање према онима који су се обратили из незнабоштва... Тај знак слабости код оних који су били вољени и поштовани као вође оставио је врло мучан утисак на душе верника незнабожачког порекла. Цркви је запретила опасност отвореног раздора.“ – *Дела апостола, 147.*

- б. Када проповедник, библијски радник или црквени вођа својим погрешним понашањем узрокује отворено огорчење или забуну у цркву, на који начин их треба укорити? Галатима 2:14; 1. Тимотију 5:20.**

- с. Каково треба да буде држање обраћеног вође, када прими јавни укор? 1. Петрова 5:5 (други део), 6; Јаков 5:16.**

„Али Павле, увидевши да штета коју је Петрова дволичност нанела цркви врши разоран утицај, отворено је укорио Петра што покрива своја права осећања. У присуству свих упитао је Петра...

„Петар је увидео заблуду у коју је пао и одмах је настојао да отклони овим нанесено зло, колико је то било у његовој моћи. Бог који од самог почетка зна крај, дозволио је да се покаже та слабост Петровог карактера да би прокушани апостол увидео да у њему самом нема ништа чиме би се могао похвалити. Чак и најбољи људи, ако су препуштени сами себи, праве грешке у расуђивању...

„Повест о том одступању од правих начела представља озбиљну опомену људима који се налазе на одговорним положајима у делу Божјем... Уколико су веће одговорности поверене једном људском оруђу, уколико је већи његов положај и могућност да заповеда и контролише, утолико ће веће штете починити...“ – *Дела апостола, 147, 148.*

5. ОХРАБРЕЊЕ ЗА УМОРНЕ РАДНИКЕ

а. Шта је често узрок обесхрабрења у животу јеванђеоског радника? 1. Петрова 5:5 (последњи део).

„Многи од наших проповедника су сувише осетљиви, неискусни, лишени хришћанских врлина, непосвећени и лако се обесхрабрују... За ово дело потребни су људи који неће да гунђају и да се жале на тешкоће и искушења која их сналазе, знајући да је то део завештања које им је Исус оставио. Они морају бити вољни да излазе изван окола, да подносе и срамоту и све тегобе као добри војници Исуса Христа.“
– 3. Сведочанство, 392.

в. Када сотона покуша да обесхрабри неког од нас указујући на проблеме у цркви, ког обећања треба чврсто да се држимо? 1. Петрова 5:4,7.

„Нека нас ништа не спречи да у име Исусово износимо своје молбе непоколебљивом вером да нас Бог чује и да ће нам одговорити. Изнесимо своје тешкоће Богу, понизивши се пред Њим. Очекује нас велики посао али, премда је добро да се међу собом саветујемо, ипак морамо да будемо сигурни и да у свему тражимо савет од Бога, јер нас Он никад неће упутити у погрешном правцу. Али не треба да учинимо тело својом мишицом. Ако то чинимо... неопажено ће се у наше срце прикрасти неверство и наша ће вера умрети.“ – Сведочанства за проповеднике, 446.

„Дух правог пастира је пун самопожртвованости. Он потпуно губи из вида себе и сав се посвећује делу Божјем... Сарађујући с Оним који прима на себе сваки терет, он учествује у њиховим патњама, теши их у њиховим тугама, утољава глад њихове душе и придобија њихова срца за Бога.“ – Дела апостола, 395.

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Када сам последњи пут био у сузама на својим коленима, у подножју крста?
2. Да ли сматрам да ћу моћи нешто више да учиним за Господа ако добијем виши положај?
3. Зашто тежња за узвишенијим положајем у цркви не би требало да нађе места у мом уму?
4. Какав је мој став према онима који ми указују на грешке?
5. Кога сматрам кривим за своје тренутке обесхрабрености?

Будите трезни и пазите

„Будите трезни и пазите, јер супарник ваш, ђаво, као лав ричући ходи и тражи кога да прождере.“ – 1. Петрова 5:8.

„Од дана Адамових па све до нашег времена, наш велики непријатељ није престао да испољава своју моћ у тлачењу и уништавању. Сада се припрема за свој последњи ратни поход против Божје заједнице.“ – *Велика борба, 453.*

Предлажемо да прочитате: *Одабране поруке 1, 121-123;*
Велика борба, 35-44.

Недеља

23. јун

1. ЗНАО ЈЕ О ЧЕМУ ГОВОРИ

а. Коју озбиљну опомену је Петар записао у закључку своје прве посланице? 1. Петрова 5:8.

„Сотона је стално у послу, али мало њих има представу о његовој активности и оштроумности. Народ Божји мора да буде припремљен да би се одупро овом лукавом непријатељу... Зато је сотонин ход нечујан, његово приближавање незапажено, а његови напади увек вешто маскирани. Он се не усуђује да наступи отворено, да не би пробудио успаване енергије хришћанина наводећи га да потражи Бога у молитви...“

„Човек је сотонин заробљеник и природно је склон да прихвата његове сугестије и извршава његове налоге. У самом себи он нема снагу којом би успешно могао да се супротстави злу... Једино помоћу Христовом сотонина сила може да се ограничи и сузбије.“ – 5. *Сведочанство, 272, 273.*

в. Коју је тајну Петар касније научио, а која би му помогла да буде победник у Кајафиној палати током суђења Исусу? Матеј 26:38,40,41.

„Самопоздање води лакомислености и занемаривању усрдне и скрушене молитве. Постоје спољна искушења којих се треба чувати и унутрашњи непријатељи и збуњености које треба победити, јер сотона своје кушање подешава према карактеру и темпераменту појединаца.“ – 3. *Сведочанство, 413.*

2. ПРЕПОЗНАЈ КО ТИ ЈЕ НЕПРИЈАТЕЉ

- а. Осим што нам долази са особинама лава, наведи још неки начин на који се непријатељ душа често приближава плену. 2. Коринћанима 11:14.**

„Сотона стално тежи да упропасти оне који су незналице у погледу његових лукавстава, али ипак сматрају да им нису нарочито потребни ни молитва, ни савети искусних и побожних пријатеља. Многи од младих који у долазе с искреном намером да живе хришћанским животом падају под утицај таквих који их, под плаштом пријатељства, воде право у сотонине замке. Непријатељ не долази увек као лав који риче; он се често појављује као анђео светлости испољавајући пријатељско држање и увлачећи неiskusне у таква искушења којима они тешко могу да се одупру.“
– 4. Сведочанство, 194.

- б. Кроз које прилазе души сотона најуспешније делује, нарочито у овом веку скоро универзалног приступа мобилним телефонима и интернету? 1. Петрова 2:11; 1. Јованова 2:16.**

„Велики део омладине... чита све што им падне под руку. Напети љубавни романи и нечисте слике врше рђав утицај на омладину. Многи читају романи који стварају нечисту машту... Често се нуде фотографије нагих жена (нарочито на интернету)... Сликама и штивом буде се рђаве страсти. Машта изопачује срце. Људи воле да посматрају призоре који буде ниске, животињске страсти. Те порочне слике, које делују на изопачену уобразиљу, кваре добре обичаје и подстичу обмануте, заслепљене људе да се препуштају својој похоти. Затим долазе грех и злочин који спуштају бића створена по обличју Божјем на ниво животиња и најзад их одвлаче у пропаст. Не читајте и не гледајте оно што изазива нечисте мисли. Развијајте моралне и умне снаге...“

„Позивам родитеље да пазе шта њихова деца читају (и шта гледају на интернету).“ – 2. Сведочанство, 455, 456.

„Помоћу апетита сотона овлада умом и целим бићем.“ – Хришћанска умереност, 45.

„Има много мајки – хришћанки које својим примером и васпитањем припремају своју децу да постану прождрљивци и пијанице. Деци се често допушта да једу оно што изаберу и када изаберу, не обазирати се на здравље.“ – Савети о животу и исхрани, 188.

3. ЈЕДИНИ ПУТ КА ПОБЕДИ

а. Шта сваки хришћанин мора имати како би се успротивио сотони? 1. Петрова 5:9 (први део); Јаков 4:7.

„(Ева) није веровала Божјим речима, и ту је био почетак њеног пада. На суду људи неће бити осуђени зато што су поверовали у неку лаж, већ зато што нису веровали у истину, јер су пропустили прилику да се осведоче шта је истина.“ – *Патријарси и пророци*, 31.

„Када имају само теорију, плитку веру коју не могу да објасне, изненадно искушење учиниће да се људи препусте струји која ће их одвући према свету.“ – *Our High Calling*, 332.

б. Шта многе хришћане чини лаким пленом сотоне, иако тврде да верују у Божју Реч? Приче 19:2; Осија 4:6 (први део). Упреди са Римљанима 10:17; 15:4.

„Искушења често изгледају неодољива зато што се занемари молитва и проучавање Библије, и онда онај који се куша не може одмах да се присети Божјих обећања и да се сотони супротстави библијским оружјем.“ – *Велика борба*, 531.

с. Која истина треба да представља велико охрабрење за сваку душу изложену сотониним нападима? 1. Петрова 5:9,10; 1:6,7; 2. Коринћанима 4:17.

„Тако је Петар писао верницима у време кад је црква пролазила кроз нарочита искушења. Многи су већ постали учесници у Христовим патњама, а цркви је убрзо предстојао период ужасног прогонства... Убрзо је предстојало време кад ће се појавити страшни вуци који неће штедети стада. Али ништа од свега тога није обесхрабрило оне који су своју наду полагали на Христа. Речима охрабрења и утехе Петар је пажњу верника одвратио од садашњих невоља... на 'наследство непропадљиво'... 'А Бог сваке благодати', била је на крају његова усрдна молитва, 'који вас позва на вечну своју славу у Христу Исусу, Он да вас, пошто мало пострадате, саврши, да утврди, да укрепи, да утемељи.'“ – *Дела апостола*, 396.

4. ЦРКВА У ВАВИЛОНУ

а. Са којим епизодама из историје Петар пореди хришћанску цркву као расејану у „Вавилону“ и потлачену од земаљских сила? Данило 3:1-6; Јестира 3:8; 1. Петрова 5:13.

„У земљи у којој је владало идолопоклонство, тај непроцењиви лик у пољу Дури, који је представљао славу... Вавилона, требало је да буде посвећен као предмет обожавања... Издата је заповест да на дан посвећења сви морају показати безусловну оданост вавилонској сили тиме што ће се поклонити лику...

„Тог необичног дана, чинило се да су силе таме извојевале значајну победу...

„Међутим, Бог је другачије одлучио. Нису се сви поклонили идолопоклоничком симболу људске силе...

„Показујући на огњену пећ, (цар) их је упозорио на казну која их чека ако се и даље буду противили његовој вољи. Међутим, Јевреји су отворено посведочили своју приврженост Богу небеском.“ – *Пророци и цареви, 344, 345.*

„Заповест која ће на крају бити издата против остатка народа Божјег биће веома слична заповести коју је Асвир издао против Јевреја. Данас непријатељи праве Заједнице, у малој групи оних који држе суботу према четвртој заповести, виде Мардохеја на вратима. Послушност Божјег народа према Његовом закону представља стални укор за оне који немају страха Господњег и газе Његову суботу.

„Сотона ће подстаћи негодовање против мањине која не прихвата обичаје и традицију овог света.“ – *Пророци и цареви, 413.*

„Земаљске силе и силе пакла завериле су се против Христа у лицу Његових следбеника. Незнабоштво је предвиђало да би победом Јеванђеља његови храмови и олтари били савњени са земљом; стога је прикупило све своје снаге да хришћанство уништи.“ – *Велика борба, 35.*

б. Зашто данас у многим местима нема прогонства или га има врло мало? Јован 15:19.

„Хришћанство је у свету популарно тако очито само зато што се стално иде на компромис са грехом, што се на велике истине Божје Речи гледа тако равнодушно и што је у цркви тако мало живе побожности. Чим дође до оживљавања вере и силе првобитне хришћанске цркве оживеће и дух прогонства и огањ гоњења поново ће се распламсати.“ – *Велика борба, 44.*

5. ПОУКЕ НА КРАЈУ ПОСЛАНИЦЕ

а. Ко је помогао Петру у писању посланице? 1. Петрова 5:12.

в. Како знамо да је Силван био активни мисионар и сарадник Петра и Павла (он им је највероватније помагао око грчке граматике у писању неких посланица)? 2. Кор. 1:19; 1. Сол. 1:1; 2. Сол. 1:1. На који начин то има паралелу у животу Елен Вајт?

„Док је мој супруг био жив, радио је као помоћник и саветник у ширењу порука које су ми биле дане... Упутства која сам примила у виђењу верно сам лично записивала... Потом смо мој супруг и ја заједно прегледали материјал, а мој супруг је исправљао граматичке грешке и уклањао непотребна понављања. Тада се све поново пажљиво преписало како би се проследило особама којима је било намењено или у штампарију...

„Након смрти мог супруга придружили су ми се верни помоћници који су неуморно радили на делу умножавања сведочанстава и припремању чланака за објављивање.

„Али гласине које круже, да је било коме од мојих помоћника допуштено да нешто дода или мења значење порука које сам ја писала, нису истините.“ – *Одабране поруке 1, 47.*

с. Који добар хришћански обичај су успоставили апостоли, а треба га одржавати међу верницима и данас? 1. Петр. 5:14.

„При употреби светог поздрава... увек треба имати у виду његов прави карактер. То је свети целив; и треба га сматрати знаком чланства и хришћанског сродства, који се примењује при растанку и сусрету после неколико седмица или месеци... Никаквог зла не може бити у томе ако се свети целив даје у право време и на правом месту.“ – *Рани списи, 128.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. На који начин самопоуздање често претходи паду у искушење?
2. Како моје страсти и апетит могу да ме начине пленом сотониних лукавстава?
3. Зашто ће ми чешће и посвећеније лично проучавање Библије помоћи?
4. Објасни равнотежу између добрих односа у јавности и погрешних компромиса.
5. Шта могу учинити како бих помогао цркви да напредује у ширењу јеванђеља?

БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Април – 2024.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Понедељак	Ошкр. 22,14-20.	Вел. борба, 484.	Ис 58,8-11.
2.	Уторак	Ошкр. 20,11.12.	Вел. борба, 485.	Ис 59,1-4.
3.	Среда	Ошкр. 21,1-4.	Вел. борба, 486.	Ис 59,14-16.
4.	Четвртак	Ошкр. 21,9-11.	Вел. борба, 487.	Ис 59,17-21.
5.	Петак	Ошкр. 19,6-9.	Сунце залази у 19 10	
6.	Субота	Пе. 136,1-9.	Сунце залази у 19 12	
7.	Недеља	Ошкр. 15,2-4.	Вел. борба, 488.	Језк. 7,25-27.
8.	Понедељак	Ошкр. 14,1-5.	Вел. борба, 489.	Ис 61,1-3.
9.	Уторак	Ис. 11,6-9.	Вел. борба, 490.	Ис 61,5-7.
10.	Среда	Ис. 66,22.23.	Вел. борба, 491.	Ис 61,9-11.
11.	Четвртак	Ошкр. 7,1-4.	Вел. борба, 492.	Ис 62,1-4.
12.	Петак	Ис. 8,16.	Сунце залази у 19 19	
13.	Субота	Псалм 133.	Сунце залази у 19 20	
14.	Недеља	Ошкр. 11,18.19.	Вел. борба, 493.	Ис 63,1-4.
15.	Понедељак	Језк. 9,1.2.	Вел. борба, 494.	Ис 63,5-8.
16.	Уторак	Језк. 9,5.6.	Вел. борба, 495.	Ис 63,9-13.
17.	Среда	Дјела 2,36-40.	Вел. борба, 496.	Ис 63,14-17.
18.	Четвртак	Дјела 2,41-47.	Вел. борба, 498.	Ис 64,1-4.
19.	Петак	Дјела 3,1-6.	Сунце залази у 19 28	
20.	Субота	Псалм 132,1-10.	Сунце залази у 19 29	
21.	Недеља	Дјела 3,7-11.	Вел. борба, 499.	Ис 65,8.9.
22.	Понедељак	Дјела 3,12-16.	Вел. борба, 500.	Ис 65,16-18.
23.	Уторак	Дјела 3,16-21.	Вел. борба, 502.	Ис 65,21-25.
24.	Среда	Дјела 3,22-26.	Вел. борба, 503.	Ис 66,1.2.
25.	Четвртак	Дјела 4,1-4.	Вел. борба, 504.	Ис 66,4.5.
26.	Петак	Дјела 4,5-10.	Сунце залази у 19 36	
27.	Субота	Пе. 132,13-18.	Сунце залази у 19 38	
28.	Недеља	Дјела 4,11-16.	Вел. борба, 505.	Јер. 1,1-5.
29.	Понедељак	ППетр. 3,9-14.	Вел. борба, 506.	Ис 58,1-4.
30.	Уторак	Дан. 12,1-3.	Вел. борба, 507.	Ис 58,5-7.

Мај – 2024.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Среда	Дјела 4,30-31.	Вел. борба, 508.	Јер. 2,2-3.
2.	Четвртак	Дјела 5,12-16.	Вел. борба, 509.	Јер. 2,5-7.
3.	Петак	Дјела 5,17-23.	Сунце залази у 19 45	
4.	Субота	Пе. 130.	Сунце залази у 16 46	
5.	Недеља	Дјела 5,24-28.	Вел. борба, 510.	Јер. 2,11-13.
6.	Понедељак	Дјела 5,29-32.	Вел. борба, 511.	Јер. 2,26-28.
7.	Ушорак	Дјела 5,33-42.	Вел. борба, 512.	Јер. 3,12-14.
8.	Среда	Дјела 6,7-15.	Вел. борба, 513.	Јер. 3,17-19.
9.	Четвртак	Дјела 7,1-5.	Вел. борба, 514.	Јер. 3,22-25.
10.	Петак	Дјела 7,17-23.	Сунце залази у 19 54	
11.	Субота	Пе. 127.	Сунце залази у 19 55	
12.	Недеља	Дјела 7,30-34.	Вел. борба, 515.	Јер. 4,1-4.
13.	Понедељак	Дјела 7,48-53.	Вел. борба, 516.	Јер. 4,5-6.
14.	Ушорак	Дјела 7,55-60.	Вел. борба, 517.	Јер. 4,14-17.
15.	Среда	Дјела 8,1-5.	Вел. борба, 518.	Јер. 4,19-22.
16.	Четвртак	Дјела 8,19-24.	Вел. борба, 519.	Јер. 4,23-26.
17.	Петак	Дјела 8,26-31.	Сунце залази у 20 02	
18.	Субота	Псалм 126.	Сунце залази у 20 03	
19.	Недеља	Дјела 8,32-39.	Вел. борба, 520.	Јер. 5,1-4.
20.	Понедељак	Дјела 9,1-6.	Вел. борба, 521.	Јер. 5,14-15.
21.	Ушорак	Дјела 9,10-16.	Вел. борба, 522.	Јер. 5,17-21.
22.	Среда	Дјела 9,17-22.	Вел. борба, 523.	Јер. 5,22-24.
23.	Четвртак	Дјела 9,23-27.	Вел. борба, 524.	Јер. 5,29-31.
24.	Петак	Дјела 9,32-35.	Сунце залази у 20 09	
25.	Субота	Псалм 125.	Сунце залази у 20 10	
26.	Недеља	Дјела 9,36-42.	Вел. борба, 525.	Јер. 6,2-6.
27.	Понедељак	Дјела 10,1-4.	Вел. борба, 526.	Јер. 6,9-12.
28.	Ушорак	Дјела 10,5-8.	Вел. борба, 527.	Јер. 6,13-17.
29.	Среда	Дјела 10,16-20.	Вел. борба, 528.	Јер. 6,18-19.
30.	Четвртак	Дјела 4,17-21.	Вел. борба, 529.	Јер. 7,1-4.
31.	Петак	Дјела 4,22-29.	Сунце залази у 20 16	

Јун – 2024.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
------	-----	-----------------	-----------------	---------------------------------

1.	Субојша	Псалм 4,1-8.	Сунце залази у 20 17	
2.	Недеља	Дјела 10,34-38.	Вел. борба, 530.	Јер. 8,7-11.
3.	Понедељак	Дјела 10,39-43.	Вел. борба, 531.	Јер. 8,19-22.
4.	Уторак	Дјела 10,44-48.	Вел. борба, 532.	Јер. 9,1-3.
5.	Среда	Дјела 12,1-5.	Вел. борба, 534.	Јер. 9,4-9.
6.	Четвртак	Дјела 12,6-9.	Вел. борба, 535.	Јер. 9,12-14.
7.	Петак	Дјела 12,10-11.	Сунце залази у 20 21	
8.	Субојша	Псалм 120.	Сунце залази у 20 22	
9.	Недеља	Дјела 13,1-3.	Вел. борба, 536.	Јер. 10,10-12.
10.	Понедељак	Дјела 13,45-48.	Вел. борба, 537.	Јер. 10,13-16.
11.	Уторак	Дјела 14,8-12.	Вел. борба, 538.	Јер. 10,23-25.
12.	Среда	Дјела 14,14-15.	Вел. борба, 539.	Јер. 11,1-5.
13.	Четвртак	Дјела 14,19-22.	Вел. борба, 540.	Јер. 11,11-14.
14.	Петак	Дјела 16,16-18.	Сунце залази у 20 25	
15.	Субојша	Псалм 121.	Сунце залази у 20 26	
16.	Недеља	Дјела 17,5-8.	Вел. борба, 541.	Јер. 12,1-3.
17.	Понедељак	Дјела 17,16-20.	Вел. борба, 542.	Јер. 12,4-6.
18.	Уторак	Дјела 17,22-28.	Вел. борба, 544.	Јер. 13,20-23.
19.	Среда	Дјела 17,29-31.	Вел. борба, 545.	Јер. 14,8-9.
20.	Четвртак	Дјела 18,9-16.	Вел. борба, 546.	Јер. 14,11-14.
21.	Петак	Дјела 19,9-12.	Сунце залази у 20 27	
22.	Субојша	Псалм 122.	Сунце залази у 20 28	
23.	Недеља	Дјела 20,28-30.	Вел. борба, 547.	Јер. 14,19-22.
24.	Понедељак	Дјела 22,1-7.	Вел. борба, 548.	Јер. 15,1-4.
25.	Уторак	Дјела 22,8-11.	Вел. борба, 549.	Јер. 15,15-16.
26.	Среда	Дјела 22,12-16.	Вел. борба, 550.	Јер. 15,19-20.
27.	Четвртак	Дјела 23,1-5.	Вел. борба, 551.	Јер. 16,5-8.
28.	Петак	Дјела 23,10-15.	Сунце залази у 20 28	
29.	Субојша	Псалм 123.	Сунце залази у 20 28	
30.	Недеља	Дјела 10,22-29.	Вел. борба, 552.	Јер. 8,4-6.

Дарови прве суботе

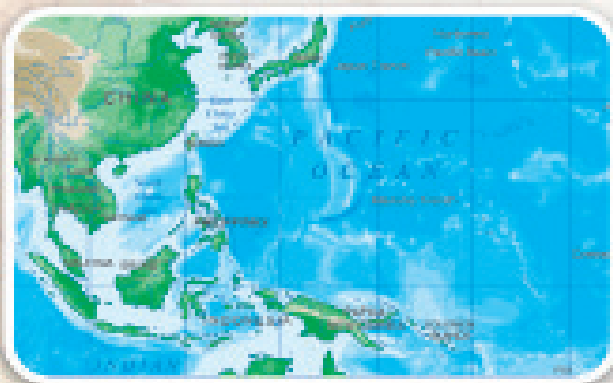

6. април

Дар прве суботе
за цркву у Наранг
Мандију, Пакистан
(страна 4)

4. мај

Дар прве суботе
за светске мисије
(страна 25)

1. јун

Дар прве суботе
за пројекат страних
мисија у пацифичком
региону (страна 46)